

CURIERUL ADVENTIST

OCTOMBRIE 2021: Soliile îngerești și misiunea bisericii
+ Apelul dragostei + Pocăință și judecată + Închinați-vă
Creatorului + Evanghelia distruge întreaga opoziție

PRELEGERI PENTRU SĂPTĂMÂNA DE RUGĂCIUNE: 3-11 DECEMBRIE 2021

Vom merge!

Trimisi
să dăm
mărturie

- 3 Vineri**
Nu plângeți!
Emil Jigău
- 5 Sabat dimineață**
Soliile îngerești și misiunea bisericii
Ted Wilson
- 8 Sabat după-amiază**
Mesajul celor trei îngeri
Aurel Neațu
- 10 Duminică**
Apelul dragostei
- 12 Luni**
Pocăință și judecată
- 14 Marți**
Închinați-vă Creatorului
- 16 Miercuri**
Evangelhia distruge întreaga opoziție
- 20 Joi**
Un avertisment iubitor
din partea lui Dumnezeu
- 22 Vineri**
Judecata finală
și dragostea lui Dumnezeu
- 24 Sabat dimineață**
Cele trei solii îngerești
Ellen G. White
- 27 Mesaj pentru Darul Săptămânii
de Rugăciune**
Norbert Zens
- 28 Sabat după-amiază**
Tabloul celor trei solii îngerești
Georgel Pirlitu
- 31 Lecturi pentru copii**
Randy ishFell

Introducere

Fără precedent” este expresia folosită deseori pentru a descrie evenimentele care au modelat lumea în ultimul timp. Niciodată până acum nu am avut parte de asemenea evenimente cutremurătoare care, într-o perioadă relativ scurtă, să se precipite afectând atât de rapid și de dramatic aproape fiecare aspect al vieții. Simțim din ce în ce mai mult faptul că ceva uimitor este pe cale să se întâmple, însă prognosticurile sunt vagi și nesigure. Dacă a existat vreodată un timp în care adventiștii de ziua a șaptea să predice cu o îndrăzneală insuflată de Duhul Sfânt soliile celor trei îngeri din Apocalipsa 14:6-12, atunci acel timp a sosit. Ni se spune că nu există vreo lucrare mai importantă decât să predicăm „ultima solie de avertizare pentru o lume care piere”.

În cursul Săptămânii de rugăciune a anului 2021, vom aprofunda aceste mesaje deosebit de importante care îl au în centru pe Isus Hristos și neprihănirea Lui, în timp ce El caută să ne conștientizeze de nevoia de a ne uni viețile în întregime cu El.

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este o mișcare profetică, ridicată de Dumnezeu la un moment special din istorie pentru a predica un mesaj specific, mesaj care poate fi dus lumii doar în acest timp – cele trei solii îngerești.

Acum este timpul să studiem aceste solii, să ne rugăm cu inimile deschise pentru călăuzirea lui Dumnezeu și să ne predăm în întregime în mâinile Sale, spunând: „Voi merge să predic cele trei solii îngerești!”

Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod special acum, când veți petrece timp împreună cu El, în cursul acestei Săptămâni de Rugăciune mondiale.

Ted N.C. Wilson, președinte, Conferința Generală a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

Să facem cunoștință cu autorii

Autorii prelegerilor pentru Săptămâna de Rugăciune de anul acesta sunt un duet unic, tată-fică. **Ángel Manuel Rodríguez** este bine cunoscut de cititorii revistei *Adventist World*, fiind autorul rubricii lunare „Răspunsuri la întrebări biblice”. A ieșit la pensie în anul 2011, după ce a slujit ca director al Institutului de Cercetări Biblice al Conferinței Generale, unde a lucrat pentru o perioadă de nouăsprezece ani. Rodríguez s-a născut în Puerto Rico. A terminat un program de doctorat la Universitatea Andrews și a slujit Biserica Adventistă în calitate de pastor, profesor și administrator. Fiica lui, **Díxil Lisbeth Rodríguez**, s-a alăturat recent echipei de la *Adventist World*, ca redactor asistent. A terminat un program de doctorat în retorică la Universitatea pentru Femei din Texas și, înainte de a ocupa această poziție, a slujit ca profesor universitar și capelan al unui spital. „Îmi place să predau, dar am o pasiune aparte pentru activitățile misionare umanitare și pentru capelanie”, răspunde ea când este întrebată ce îi place să facă cel mai mult. Amândurora, atât tatălui, cât și fiicei le place să discute în mod profund despre teologie.

CURIERUL ADVENTIST

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

Anul XCVIII, OCTOMBRIE 2021. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szász; Consultanți: Aurel Neațu, Georgel Pirlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiagă, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sîrbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Ristea, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

Vineri

NU PLÂNGETI!

„Vrednic este Mielul”

EMIL JIGĂU

Fără precedent» este expresia deseori folosită pentru a descrie evenimentele care au modelat lumea în ultimul timp. Niciodată până acum nu am avut parte de asemenea evenimente cutremurătoare care, într-o perioadă relativ scurtă de timp, să se precipite afectând aproape fiecare aspect al vieții atât de rapid și de dramatic.”

Acestea sunt cuvintele cu care fratele Ted Wilson își începe cuvântul introductiv al acestei Săptămâni de Rugăciune mondiale. Cuvinte care reflectă atât de clar experiențele dramatice prin care am trecut, în mod special în ultimii doi ani. S-a plâns mult... de fapt așa a fost întreaga istorie a omenirii. O istorie a plânsului. Va întrerupe cineva acest plâns? Avem vreo veste bună în acest sens?

„Și unul dintre bătrâni mi-a zis: „Nu plânge!” (Apocalipsa 5:5 p.p.)

Ne este propusă o inhibare a sentimentelor? Psihicul uman își are „intrările” lui – mesajele recepționate de organele specializate ce produc în interior simțăminte, gânduri etc., dar și „ieșirile” lui – energiile acumulate nu se pot reține la nesfârșit.

Descărcarea emoțiilor poate să ia două direcții – spre exterior sau spre interior; în cel de-al doilea caz, consecințele pot fi grave – izolare, depresie.

„Nu plângeți!” și totuși „Ius plângea” (Ioan 11:35; Luca 19:41). Invitația vizează rezolvarea plânsului omenirii, și nu inhibarea simțămintelor legitime.

MIELUL ÎNSĂNGERAT

În ce constă experiența lui Ioan? O carte scrisă, pecetluită, dar nu este nimeni vrednic s-o deschidă pentru a-i afla conținutul. Imposibilitatea deschiderii nu era de natură fizică, ci morală. O situație limită care a generat plânsul.

Situația limită este căderea omului în păcat, cu toate consecințele.

Moartea a început să cuprindă natura, inimile, viitorul. „Veac după veac, de pe pământul nostru se ridică un strigăt continuu de jale și întreaga creațiune suspină de durere – ca o consecință a neascultării omului.” – *Calea mântuirii*, p. 26

Situația limită este generată și de contextul creat. Acuzația diavolului era că nimeni nu va putea satisface mila și dreptatea în același timp.

Și iată vestea cea bună! Numai Cineva egal cu Dumnezeu putea rezolva problema. Un Miel adus din depărtări, din trecutul îndepărtat al începuturilor existenței lumii – Mielul junghiat.

» „în mâna dreaptă” (5:1) – Dumnezeu a avut situația sub control. Un Dumnezeu care ar fi zis: „Stați aici. Am să mă gândesc ce am să fac cu voi” n-ar fi putut vorbi convingător despre îndurarea Sa, n-ar fi putut aduce liniște.

Dumnezeu nu a fost luat prin surprindere de noua situație creată. Cu această convingere, a unui Dumnezeu prevăzător, *plânsul încetează*.

» „scrisă pe dinăuntru și pe dinafară” (5:1) – planul iubirii; cu greu s-a găsit spațiu pentru a conține planul salvării. Iubirea s-a revărsat.

Cu înțelegerea că iubirea Lui este insondabilă, *plânsul încetează*.

» „pecetluită cu șapte pecetei” (5:1); – perfect sigilată. Nimeni nu era vrednic s-o deschidă. Capacitatea de a o deschide nu este o chestiune de putere, poziție, ci de biruință și valoare morală.

Domnul Isus, singurul vrednic, pentru că El este egal cu Legea călcată, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, pentru că a dus o viață desăvârșită, pentru că S-a adus ca jertfă suficientă.

La cruce, *plânsul încetează*.

» „Mielul junghiat” (v. 6) – un cuvânt fără pereche, unic, pentru că și Fiul este unic. Întreg pământul, universul întreg s-au luminat de cuvântul Tatălui: „Mielul.”

Istoria Mielului începe în vremurile fără de început – la „*întemeierea lumii*”. Ioan îl vede junghiat.

„Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!” (Apocalipsa 5:12)

Semnificații:

- o viziune simbolică a sanctuarului păstrată mereu în conștiință; el vorbește despre realitatea care avea să vină; taina simbolurilor și a ceremoniilor s-a destrămat atunci când realitatea a venit;
- temeliiile lumii necesitau o platformă solidă;
- durabilitatea temeliiilor lumii trebuiau să-l ofere chiar lui Dumnezeu odihnă; hotărârea de a ne crea s-a născut din imensa tensiune a două simțăminte sfâșietoare – mila față de propriul Său Fiu și dragostea față de noi; dragostea a biruit;
- siguranță pentru lumile necăzute;
- mângâiere pentru noi.

La cruce s-a auzit strigătul: „S-a sfârșit!” Aici trebuie să înceteze plânsul, căci Dumnezeu Și-a golit inima de Tată.

Chiar dacă obrăzii ne sunt câteodată umezi în urma simțămintelor normale pe care le resimțim, putem totuși spera și exprima lauda – „Și cântau o cântare nouă și ziceau: «Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i

rupi pecetea, căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.

Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru și ei vor împărăți pe pământ!»

M-am uitat și, împrejurul scaunului de domnie, în jurul făpturilor vii și în jurul bătrânilor, am auzit glasul multor îngeri. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii.

Ei ziceau cu glas tare: «Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!»

Și pe toate făpturile care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare și tot ce se află în aceste locuri le-am auzit zicând: «Ale Celui ce șade pe scaunul de domnie și ale Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!» (Apoc. 5:9-13)

SĂ AVEM MIEI

În prezența Mielului se ascunde siguranța dobândirii păcii. Să avem miel! Cum? De Paște? Nu, să-L avem necurmat pe altarul inimii.

Un pod basculant de cale ferată foarte circulat traversa un fluviu. Într-o seară întunecată, un tren de pasageri era programat să treacă podul. Cu câteva minute înainte, paznicul podului controlă închizătoarele de siguranță și constată că acestea erau rupte. Se prăbuși cu toată greutatea corpului... trenul era deja la semnal când vocea copilului său se auzi printre linii. Ce să facă? Făcu cea mai grea alegere pe care putea s-o facă. Trenul trecu în viteză și în siguranță fără ca pasagerii să știe sacrificiul imens al acestui tată iubitor.

„Nu plângeți!” Pentru că și Dumnezeu a făcut singurul lucru pe care putea să-l facă – „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:16).

Sabat dimineață

Soliile îngerești și misiunea bisericii

Dumnezeu ne cheamă
să mergem

TED WILSON

În fiecare secol, Dumnezeu a dat poporului Său o misiune specială. În timp ce modul în care această misiune trebuie îndeplinită poate varia, scopul este mereu același – de a-i aduce pe oameni într-o relație mântuitoare cu Dumnezeu, relație care va dura pentru totdeauna.

Cu mai bine de două mii cinci sute de ani în urmă, Dumnezeu a chemat un tânăr la o misiune importantă care a continuat și după moartea lui, străbătând veacurile până la noi și mergând chiar mai departe. Stând neînfricat în curțile împăraților, Daniel era o lumină strălucitoare, în timp ce se afla în slujba unor oameni din cele mai influente poziții, pentru că trăia în prezența Împăratului împăraților, care „descoperă tainele” și „face cunoscut ceea ce se va întâmpla” (Daniel 2:29).

Aceste profeții, mai ales cele legate de zilele din urmă, sunt identificate în Apocalipsa capitolul 10 cu „cärticica” pecetluită până la vremea sfârșitului. Lui Ioan i se spune: „Du-te de ia cärticica deschisă... și mănânc-o; ea îți va amări pântecul, dar în gura ta va fi dulce ca mierea” (Apocalipsa 10:8,9).

În Apocalipsa 10, Ioan stă ca reprezentant al poporului lui Dumnezeu care a trecut prin experiența Marii Dezamăgiri din 1844. Căr-

ticica deschisă este cartea lui Daniel, ce conține profeția celor două mii trei sute de zile/ani cu privire la curățirea sanctuarului și la judecata de cercetare care va veni. Credița în apropiata revenire a lui Isus a fost o experiență dulce pentru credincioșii adventiști, însă când Hristos nu a venit, așa cum se așteptau, aceștia au trecut printr-o dezamăgire amară. Ei predicaseră solia revenirii lui Hristos, dar lucrarea lor nu se încheiase. În planul lui Dumnezeu mai era un mesaj care trebuia dus lumii întregi. Mesajul acesta ne este prezentat în Apocalipsa 14:6-12 împărțit în trei părți.

Spiritul Profetic ne spune că primele două solii au fost date credincioșilor adventiști de la început. Cea de-a treia avea să fie adăugată prime-

lor două și urma să le fie dată chiar înainte de venirea lui Isus. Alăturarea acestor trei mesaje avea să reprezinte ultimul apel al lui Dumnezeu pentru această lume.

Misiunea noastră ca rămășiță a bisericii lui Dumnezeu este foarte clar descoperită prin inspirație: „Într-un sens special, adventiștii de ziua a șaptea au fost puși în lume ca străjeri și purtători de lumină. Lor le-a fost încredințată ultima avertizare pentru o lume ce piere. Asupra lor luminează lumina minunată din Cuvântul lui Dumnezeu. Lor le-a fost dată o lucrare de cea mai mare însemnătate – proclamarea primei, a celei de-a doua și a celei de-a treia solii îngerești. Nu există o altă lucrare de o așa mare importanță. Ei nu trebuie să îngăduie ca altceva să le absoarbă atenția. (...) Lumea trebuie să fie avertizată și poporul lui Dumnezeu trebuie să fie sincer față de sarcina încredințată lui.”¹

Pentru că suntem chemați de Dumnezeu să predicăm lumii aceste solii, cât de important este să înțelegem atât mesajul, cât și importanța predicării lor!

PRIMA SOLIE

Prima solie îngerească din Apocalipsa 14:6,7 prezintă Evanghelia veșnică: salvarea prin harul și neprihănirea lui Hristos – prin puterea Lui, care îndreptățește și sfințește. Îngerul anunță că ceasul judecății a sosit și îi cheamă pe oameni înapoi la adevărata închinare, recunoscându-L în calitate de Creator.

Predicarea faptului că ne aflăm în ceasul judecății se bazează pe împlinirea profeției din Daniel 8:14 – peste două mii trei sute de seri și dimineți (sau zile profetice care reprezintă ani), sanctuarul va fi curățit. Din 22 octombrie 1844, trăim în această perioadă cunoscută ca judecata preadventă – curățirea sanctuarului ceresc. Rezultatele acestei judecăți

de cercetare vor hotărî cine va fi luat la cer când Isus Se va întoarce.

Chemarea de a ne închina lui Dumnezeu în calitate de Creator al nostru așază asupra oamenilor responsabilitatea de a păzi ziua care onorează lucrarea Lui de creație. Ni se spune că „Sabatul va constitui proba cea mare a credințioșiei, căci el este adevărul pus în discuție în mod deosebit. Când va fi adusă încercarea finală asupra oamenilor, se va trage linia de demarcație între aceia care Îl slujesc pe Dumnezeu și aceia care nu-L slujesc”².

Însă a ne închina lui Dumnezeu în calitate de Creator al nostru presupune mai mult de atât – trebuie să fim dispuși să respingem teoriile false referitoare la originea vieții. Este imposibil să crezi în evoluție și să spui în același timp că Dumnezeu este Creatorul cerului și al pământului. Cele două teorii nu pot merge împreună. Mai mult decât atât, evoluționismul este o teorie care face parte din spiritism, deoarece „spiritismul învață că omul este creația progresului; că destinul lui, chiar de la naștere, este să progreseze până în veșnicie, spre Dumnezeu”³.

A DOUA SOLIE

Cea de-a doua solie, găsită în Apocalipsa 14:8, anunță căderea Babilonului; a fost prezentată prima dată în anul 1844.⁴ Pentru că solia urmează în profeție după predicarea judecății și pentru că bisericile cărora li se adresează acest mesaj au fost odată curate, Babilonul de aici se referă la bisericile care au respins avertizarea cu privire la judecată.

Mesajul „a căzut Babilonul” este repetat în Apocalipsa 18:1-4. Poporul lui Dumnezeu care încă se află în Babilon este chemat să iasă pentru a nu se face vinovat de păcatele Babilonului și să nu fie atins de plăgile care vor cădea peste el. De aceea, Babilonul este format din bisericile care învață

Trebuie să înaintăm caracterizați de dragoste creștină și de autenticitate biblică, la fel cum cei din trecut și-au îndeplinit misiunea încredințată lor de Dumnezeu.

multe erori teologice, transmise prin intermediul bisericii Evului Mediu.

Cu toate că a început în anul 1844, căderea Babilonului este un proces elaborat care nu se va încheia până când: (1) bisericile resping cele trei solii îngerești din Apocalipsa 14 și acceptă înșelăciunile puternice și minunile mincinoase prezentate de Satana; (2) aceste biserici apostate se unesc în întregime cu lumea, acceptând și crezând ceea ce lumea acceptă și crede.⁵

Pentru ca poporul lui Dumnezeu încă aflat în Babilon să înțeleagă nevoia urgentă de a ieși, ei trebuie să înțeleagă păcatele și ereziile Babilonului. Acest lucru așază o răspundere uriașă asupra poporului lui Dumnezeu pentru a îndeplini misiunea Lui de a predica aceste solii. Chiar dacă această predicare va fi întâmpinată cu o ură crâncenă și cu opoziție serioasă pentru demascarea Babilonului și pentru că arată ceea ce este el de fapt, trebuie să înaintăm caracterizați de dragoste creștină și de autenticitate biblică, la fel cum cei din trecut și-au îndeplinit misiunea încredințată lor de Dumnezeu.⁶

A TREIA SOLIE

Cea de-a treia solie, găsită în Apocalipsa 14:9-11, conține o avertizare clară: nu vă închinați fiarei sau icoanei ei și nu primiți semnul ei. Acest mesaj se bazează pe profeția din Apocalipsa 13. Fiara reprezintă biserica apostată. Icoana fiarei este creată de un al doilea animal, reprezentând Statele Unite. Observați explicația pe care o dă Ellen White: „Pentru ca Statele Unite să facă un chip fiarei, puterea religioasă trebuie să stăpânească asupra guvernului civil, astfel încât însăși autoritatea statului să fie folosită de biserică pentru a-și ajunge scopurile.”⁷

Pentru mai bine de două sute de ani, Statele Unite au reprezentat un model pentru ceea ce înseamnă libertatea religioasă. Cu toate acestea, conform profeției biblice, vine un timp când libertatea religioasă va fi încălcată și o altă mișcare va controla guvernul pentru a da legi care să împlinescă dorințele bisericilor apostate. Rezultatul final al formării acestei icoane va fi lipsa de toleranță față de oricine se opune cerințelor pe care le are alianța biserică/stat.⁸

**Să ne sprijinim
în mod deplin pe
Isus! Dumnezeu ne
pregătește pentru
revărsarea ploii
târzii, care ne va da
putere să predicăm
cu glas tare soliile
dătătoare de viață
ale celor trei îngeri.**

Semnul fiarei, păzirea unei zile false de închinare, este o instituție care va reprezenta cu claritate autoritatea fiarei. O biserică se mândrește fără reținere cu faptul că a schimbat Sabatul zilei a șaptea în duminică. Alte biserici spun că se închină duminica, aceasta fiind un memorial al învierii lui Hristos. Niciuna dintre aceste afirmații nu este biblică.

Liderii religioși apostăți se vor umple de mânie văzând că nu pot să combată dovezile biblice care susțin sfințenia zilei de sâmbătă, iar păzitorii Sabatului vor fi persecutați și închiși. În mijlocul acestor evenimente, predicarea celei de-a treia solii va avea un impact puternic, întrucât oamenii vor vedea că profeția se împlinște exact cum păzitorii poruncilor au spus că va fi. În timp ce conflictul dintre adevăr și minciună se intensifică, are loc o curățire în mijlocul bisericii lui Dumnezeu: „Când furtuna se apropie, o mare grupă de credincioși care au mărturisit credința în solia îngerului al treilea, dar care n-au fost sfințiți prin ascultarea de adevăr, își vor părăsi poziția și vor trece în rândurile împotrivorilor. Unindu-se cu lumea și împărtășindu-se de spiritul ei, au ajuns să vadă lucrurile aproape în aceeași lumină și, când ajung la încercare, ei sunt pregătiți să aleagă partea ușoară, populară. ... Ei devin vrăjmașii cei mai aprigi ai fraților lor de mai înainte.”⁹

Cei care se prind bine de Mântuitorul lor și refuză să părăsească adevărurile găsite în soliile celor trei îngeri își dau seama că, prin puterea lui Dumnezeu, ei trebuie să ducă misiunea Lui mai departe, lăsând rezultatele în grija Lui. Fețele lor vor fi „luminate și, strălucind de consacrare sfântă, se vor grăbi din loc în loc, pentru a vesti solia din cer. ... Solia va fi dusă nu atât prin argumente, cât prin convingerea profundă a Duhului lui Dumnezeu. ... Adevărul este văzut cu claritate, iar copiii cinstiți ai lui Dum-

nezeu rup legăturile care i-au ținut. ... În ciuda unirii tuturor forțelor împotriva adevărului, un mare număr va lua poziție de partea Domnului.”¹⁰

Frați și surori, ceea ce vedem astăzi este un apel la trezire, un îndemn să ne îndreptăm spre Cuvântul lui Dumnezeu și să fim gata pentru ceea ce urmează. Doar dacă ne sprijinim în mod deplin pe Isus și pe puterea Duhului Sfânt vom putea să realizăm ceva! Dumnezeu ne pregătește pentru revărsarea ploii târzii, care ne va da putere să predicăm cu glas tare soliile dătătoare de viață ale celor trei îngeri.

Te invit astăzi să răspunzi chemării lui Dumnezeu spunând: „Da, Doamne, prin puterea Ta voi merge să predic cele trei solii îngerești. Oriunde vrei să mă trimiți, voi merge.” Amin!

Întrebări pentru meditație:

1. De ce este important să studiem cele trei solii îngerești în contextul mai mare al profeției biblice?
2. Ce le-ai spune oamenilor care citesc această prelegere și îți spun că le este frică să se gândească la timpul sfârșitului și la evenimentele finale?
3. Cum ai prezenta esența celor trei solii îngerești dacă ar trebui să le împărtășești unui prieten care nu a auzit niciodată despre ele?

¹ Ellen G. White, *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 19.

² Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 605.

³ *Ibid.*, p. 554.

⁴ *Ibid.*, p. 389.

⁵ *Ibid.*, p. 390.

⁶ *Ibid.*, p. 606.

⁷ *Ibid.*, p. 443.

⁸ *Ibid.*, p. 445.

⁹ *Ibid.*, p. 608.

¹⁰ *Ibid.*, p. 612.

Ted N.C. Wilson este președinte al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Puteți găsi mai multe articole și comentarii ale președintelui pe contul de Twitter: @pastortedwilson și pe cel de Facebook: @Pastor Ted Wilson.

Sabat după-amiază

Mesajul celor trei îngeri

AUREL NEAȚU

Încă din fragedă pruncie, mulți credincioși adventiști au văzut simbolul celor trei îngeri din Apocalipsa pe clădirile bisericilor noastre. Am crescut având în fața ochilor imaginea îngerilor care înconjoară globul pământesc, fie că o vedeam pe peretele din spatele amvonului, însoțită de cuvintele: „Temeți-vă de Dumnezeu”, fie că era afișată în relief pe frontispiciul lăcașelor de cult. A fost un simbol emblematic pentru anii dinainte de 1989.

Astăzi, mesajul celor trei îngeri din Apocalipsa 14 este un element adventist de identitate vizuală globală. Sigla oficială a bisericii, prin cele trei flăcări din jurul globului pământesc, reprezintă același mesaj, o marcă înregistrată a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Dincolo de logoul din documentele oficiale sau de grafica asociată cu numele bisericii, ce înseamnă pentru noi, ca denominațiune, cele trei solii îngerești?

UN MESAJ ORIGINAL

Vă provoc să ne verificăm cunoștințele biblice din Vechiul și Noul Testament. Cu excepția bine cunoscutului pasaj din Apocalipsa 14:6-11, unde mai găsim în Biblie trei mesageri cerești ducând un mesaj public?

Chemarea unor mari oameni ai lui Dumnezeu, precum Moise sau Gheodeon, a fost făcută de un singur înger și în prezența unui singur om. Cu Ilie, Avraam și David, tot un înger a vorbit. Nașterea lui Samson și cea a lui Ioan Botezătorul au fost vestite în aceeași manieră. Chiar și nașterea Domnului Hristos a fost anunțată Mariei și, separat, lui Iosif de către un înger. După nașterea pruncului Isus, lucrurile au început să se schimbe. Pe dealurile Betleemului, „un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor [păstorilor], și slava Domnului a strălucit împrejurul lor.” Mai târziu, „împreună cu îngerul s-a unit o mulțime de oaste cerească, lăudându-L pe Dumnezeu” (Luca 2:9,13).

Prezența mai multor îngeri nu a adus rezultatele dorite. Din nefericire, la câțiva kilometri de Betleem, în Ierusalim, cel mai probabil s-a putut observa lumina răspândită de vizitatorii cerești, dar cântecul lor nu a stârnit ecouri. „Vestea despre vizita îngerilor la păstori fusese dusă la Ierusalim, dar rabinii o socotiseră ca fiind neimportantă pentru preocupările lor.” – Ellen White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 62

Cu toate acestea, la mii de kilometri distanță, anunțul îngerilor a produs efecte. „În acea noapte, când slava lui Dumnezeu se revărsa pe dealurile Betleemului, magii au văzut pe ceruri o lumină misterioasă. Când lumina s-a

stins, o stea luminoasă a apărut și zăbovea pe cer. Nu era nici stea fixă, nici planetă, iar fenomenul a trezit cel mai viu interes. Acea stea era o grupă de părtată de îngeri luminoși, dar magii nu știau lucrul acesta.” – *Ibidem*, p. 60

Spre deosebire de vestirea primei veniri a Domnului Isus, cartea Apocalipsa informează că a doua Sa venire va fi vestită prin apariția a trei îngeri, în mod simbolic reprezentați în zbor deasupra lumii, așa încât să fie văzuți de toți. Mesajul acestora este pentru toate neamurile, în toate limbile. Mi se pare o scenă unică în toată Biblia.

UN MESAJ UNIVERSAL

Comaniile multinaționale în dezvoltare își doresc filiale în cât mai multe țări. Mulți cuceritori au visat să stăpânească cea mai mare parte din lume, dacă nu tot pământul. În zilele noastre se vorbește adesea de un guvern mondial, o organizație pe care omul nu a reușit niciodată să o construiască.

Până acum, nu s-a mai întâmplat ca toți oamenii să primească același mesaj, structurat ca o informație vitală, cu implicații majore pentru viața aceastea și în același timp pentru veșnicie. Iar faptul devine cu atât mai copleșitor cu cât înțelegem că, niciodată până în zilele noastre, lumea nu a avut atât de mulți locuitori, de ordinul miliardelor.

Ca să înțelegem că aceasta este misiunea bisericii noastre, apostolul Ioan reia tema în Apocalipsa 18:1-2: „Am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui”. Să-l cerem lui Dumnezeu în rugăciune această putere de a răspândi Evanghelia veșnică pe tot pământul.

UN MESAJ ACTUAL

Primul mesaj îngeresc se opune evoluționismului. Evoluționismul este o concepție generalizată, acceptată în universitățile țărilor creștine. El este promovat în sistemul modern de învățământ și se opune cronologiei biblice.

Așadar, primul înger anunță creaționismul, într-o manieră credibilă, la o scară internațională. Ce fel de vestitori vor fi cei ce reușesc să convingă lumea că Dumnezeu a creat planeta? Societatea este astăzi preocupată de mediu și de criza climatică a planetei. Îngerul vorbește despre Creatorul cerului, al pământului și al izvoarelor apelor. Cele două mesaje în concurență vor ajuta semenii noștri să decidă. Cât de important este ca educatorii adventiști, cadrele medicale adventiste și intelectualii din biserică să contribuie la argumentarea învățăturii creaționiste. Îmi doresc ca și prin această prelegere, inima dumnealor să fie încălzită pentru a culege descoperirile științifice care validează Biblia. Acesta este adevărul prezent.

Mesajul primului înger nu este o rugămintă, ci o avertizare dată în termenii unei porunci, cu imperative: „Temeți-vă de Dumnezeu”, „dați-i slavă”, „închinați-vă Celui ce a făcut”. Doar creștinii cu un comportament excelent pot aduce o mărturie credibilă în fața lumii, că a sosit ceasul judecării. Să ne rugăm lui Dumnezeu ca mărturia noastră să fie bine primită.

Al doilea mesaj îngeresc reprezintă o informație de actualitate – prăbușirea Babilonului, o cetate producătoare a unei băuturi alcoolice cunoscute în toată lumea și consumată de toate națiunile. Este vorba despre căderea unei domnii a răului, numită simbolic „Babilon”. Ea reprezintă un amalgam de teorii adevărate și false și o credință a incertitudinii împletită cu imoralitatea, oferită ca manifestare a libertății.

Babilonul reprezintă religia care nu are nimic de-a face cu Dumnezeu și cu voia Lui, ci Îl folosește doar ca pretext, omul fiind de fapt în centru. Ellen White identifică Babilonul cu biserica Romei, dar și cu bisericile protestante care îi urmează exemplul (vezi Ellen White, *Gânduri despre cartea Apocalipsa*, pp. 220, 221, ediția online).

Intuim în limbajul simbolic și în asocierea mânie – adulter – alcool un tablou cu dependențe, droguri și vicii. Găsim aici și sursa unică de influențare a întregii lumi, acea cultură răspândită universal, nu doar în rândul ultimei generații. Mesajul este actual pentru că vorbește despre globalism și corupție generalizată. Merită să observăm că, spre deosebire de ceilalți doi îngeri, acesta, al doilea, nu menționează numele Divinității și nu dă nicio avertizare. El pur și simplu informează, lăsându-l pe următorul să completeze.

CU GLAS TARE

Și al treilea înger strigă cu „glas tare”. Îngerii nu șoptesc, pentru că mesajul Evangheliei nu trebuie să fie diluat sau răspândit cu timiditate. Ultimul înger vine cu cel mai lung anunț, pare amenințător și este cel mai complicat, având un limbaj codificat. În special vorbește despre un Dumnezeu mâniat și ne avertizează cu privire la o pedeapsă iminentă.

Cititorul obișnuit cu temele Bibliei își va aminti scena pedepsei din Geneza, când trei soli cerești au coborât să inspecteze cele mai nelegiuite cetăți ale vremii. Vizita s-a încheiat cu „foc și pucioasă” (Geneza 19:24 și Apocalipsa 14:10). Despre aceasta, Noul Testament spune că este „pedeapsa unui foc veșnic”, (Iuda 1:7) termeni similari fiind în Apocalipsa: „fumul... se suie... în vecii vecilor”. Scenele sunt foarte diferite. În Geneza, trei îngeri raportează și pedepsesc. În Apocalipsa, Dumnezeu trimite trei îngeri și așteaptă. Dumnezeu este îndurător. Avertizează despre același foc, dar așteaptă. Răspunsul ne aparține fiecăruia.

UN APEL LA UNITATE

Prezentarea crainicilor cerești, unul după altul, care strigă, creează impresia unui singur discurs, rostit de mai multe voci, din partea aceluiași Domn. Ei lucrează în unitate și aceeași unitate este cerută și din partea noastră.

„În Cuvântul lui Dumnezeu nu se află niciun sfat și nicio aprobare pentru aceia care consideră că solia îngerului al treilea îi face să creadă că trebuie să se izoleze. Puteți să fiți convinși de acest fapt. Numai concepțiile unor minți nesfințite ar putea să încurajeze o stare de dezbinare. Ideile fanteziste ale oamenilor ar putea să li se pară corecte în propriii ochi, dar ele nu sunt adevăr și nici neprihănire.” – Ellen White, *Solii alese*, vol. 3, p. 7

VESTIREA ÎNGERILOR – DOVADA INDISCUTABILĂ

Când ne gândim la cele trei solii îngerești sau privim simbolul lor lângă numele bisericii noastre, să ne amintim că Dumnezeu are un mesaj pentru cei care trăiesc în vremea sfârșitului. Cuvintele lui Dumnezeu sunt transmise de reprezentanții săi umani, dar înveșmântați cu putere cerească. Vrei și tu să fii un ambasador divin, purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu?

Dumnezeu își trimite îngerii să ne însoțească pentru a vesti Evanghelia în toată lumea. La fel cum, la Sinai, îngerii au fost prezenți la darea Legii (Fapte 7:52; Deut. 33:2), puterile cerești îi vor însoți pe cei care înalță Legea lui Dumnezeu și au credința lui Isus.

„De aceea, cu atât mai mult trebuie să ne ținem de lucrurile pe care le-am auzit, ca să nu fim depărtați de ele. Căci, dacă Cuvântul vestit prin îngeri s-a dovedit nezguduit și dacă orice abatere și orice neascultare și-a primit o dreaptă răsplătire, cum vom scăpa noi dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare?” (Evrei 2:1-3).

Întrebări pentru meditație:

1. Ce înseamnă pentru tine mesajul celor trei îngeri din Apocalipsa 14?
2. De ce mesajul lor este atât de actual pentru lumea de astăzi?
3. În ce fel trăirea și propovăduirea acestui mesaj poate întări unitatea bisericii?

Duminică

Apelul dragostei

Evanghelia veșnică din solia primului înger

↑ngerii au coborât pe dealurile Betleemului aducând vestea bună a nașterii Mântuitorului (Luca 2:8-11), iar acum, cu puțin timp înainte de venirea lui Hristos, îngerii vin din nou pentru a predica puterea mântuitoare a Evangheliei veșnice. De fapt, în cadrul mesajului celor trei îngeri (Apocalipsa 14:6-12), Evanghelia este ca o copertă: este menționată la început (versetul 6), iar la sfârșit găsim credința în lucrarea mântuitoare a lui Isus – îndreptățirea prin credință (versetul 12). Primul înger predică Evanghelia în contextul judecării finale a lui Dumnezeu, cel de-al doilea anunță triumful Evangheliei veșnice în contextul colapsului evangheliei false a Babilonului (versetul 8), iar cel de-al treilea anunță judecata finală, când forțele răului vor recunoaște dragostea și dreptatea lui Dumnezeu, care sunt descoperite prin Miel (versetul 10).

EVANGHELIE, DRAGOSTE, CONFLICT

Accentul pus pe Evanghelia, pe care îl găsim în mesajul celor trei îngeri, ne arată că, „dintre toți cei care se declară creștini, adventiștii de ziua a șaptea ar trebui să fie primii care îl înalță pe Hristos înaintea lumii”¹ – o provocare cu adevărat importantă. Vom sublinia în continuare trei caracteristici ale Evangheliei din prima solie îngerească.

EVANGHELIA VEȘNICĂ A DRAGOSTEI DIVINE

Evanghelia este veșnică pentru că a fost concepută de mintea divină din veșnicie și a fost descoperită în cursul istoriei prin Isus Hristos (Romani 16:25,26; Coloseni 1:26,27). Este veșnică pentru că nu poate fi schimbată și are mereu aceeași putere mântuitoare. În Apocalipsa, Evanghelia cuprinde tot ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi prin Isus Hristos, inclusiv moartea Sa înlocuitoare, învierea (Apocalipsa 1:18), înălțarea (Apocalipsa 12:5), domnia (Apocalipsa 4 și 5), lucrarea Sa de mijlocire din ceruri (Apocalipsa 8:3,4), precum și revenirea Lui în slavă pentru a încheia lucrarea de salvare a poporului Său și pentru a-i judeca pe cei nelegiuți (Apocalipsa 1:7; 14:10; 19:11; 22:20). Ioan ne conduce chiar în inima Evangheliei care este descoperită pe cruce prin Hristos.

Evanghelia apare prima oară la începutul cărții Apocalipsa, când Ioan oferă o doxologie pentru Hristos: „Ale Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său...” (Apocalipsa 1:5).² Ceva ce depășește înțelegerea oricărei ființe s-a întâmplat, iar acest lucru este o veste bună! Este vorba despre dragoste și despre sânge, despre Dumnezeu care a mers prin valea umbrei morții pentru a face ispășire pentru noi, spălându-ne de păcatele noastre. Aceasta este dragostea divină care se desco-

În Apocalipsa, Mielul este întruparea Evangheliei.

peră, devine vizibilă în cursul istoriei. Observați că verbul este folosit la timpul prezent – „care ne iubește” –, indicând fluxul constant al dragostei divine care curge către noi. Conform lui Ioan, această dragoste unică a fost manifestată prin moartea pe cruce a Fiului Său (observați trecutul – „ne-a spălat”). Dragostea, luând forma unei jertfe sângeroase, a zdrobit puterea păcatului și ne-a eliberat pentru a-L sluji pe Dumnezeu.

MIELUL ȘI EVANGHELIA

Cu toate acestea, Mielul junghiat este personajul care se află în centrul mesajului mântuitor al Apocalipsei. Prima Sa apariție în această carte este dramatică și măreață. Dumnezeu stă pe tronul Său glorios, ținând în mână o cărtică pecetluită care nu poate fi deschisă decât de Mielul care a fost junghiat (Apocalipsa 5:1-6). Îngerul îl numește „Leul” din seminția lui Iuda, un titlu mesianic (versetul 5), însă când Ioan se întoarce să vadă Leul, vede un Miel care „părea junghiat” (versetul 6).

Vestea bună este că Leul va distruge dușmanii lui Dumnezeu devenind Miel, un Miel care Se jertfește. Într-adevăr, găsim aici putere și forță, dar este forța Mielului care a fost junghiat, cu alte cuvinte, puterea dragostei lui Dumnezeu care este descoperită la cruce.

Când cei care stau în jurul Tronului îl văd pe Miel, cad înaintea Lui să l se închine în timp ce cântă: „Vrednic ești Tu... căci ai fost junghiat și ai răs-

cumpărat, pentru Dumnezeu cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam” (versetul 9). Vedem din nou alăturate cele două elemente – sângele și răscumpărarea – prin care Dumnezeu le oferă păcătoșilor pocăiți un viitor glorios.

În Apocalipsa 14:9-15, poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului stă înaintea tronului lui Dumnezeu și al Mielului, lăudându-L și fiind gata pentru a-L sluji. Ei stau înaintea lui Dumnezeu și înaintea Mielului pentru că „ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului” (versetul 14). Sacrificiul Mielului nu doar că îi răscumpără pe oameni, dar îi și spală de păcatele lor.

De fapt, răscumpărarea înseamnă răscumpărare de sub puterea păcatului, făcându-ne în stare să stăm în prezența lui Dumnezeu și să-L slujim. Pentru că jertfa Mielului îndeplinește această eliberare glorioasă, putem acum să ne alăturăm Mielului în conflictul cosmic împotriva balaurului pentru „a-l birui prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor” (Apocalipsa 12:11). Apar aici două elemente într-o ordine adecvată: biruința, care este posibilă prin jertfa lui Hristos, și mărturisirea a ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi prin intermediul Mielului. În Apocalipsa, Mielul este întruparea Evangheliei veșnice.

EVANGHELIA ȘI CONFLICTUL

Predicarea Evangheliei apare în contextul unui conflict. Face parte din istoria unei răzvrățiri care a început în Cer (Apocalipsa 12:7,8) și care a atras și rasa umană (Geneza 3:1-8). Pe măsură ce sfârșitul acestui conflict se apropie, balaurul se pregătește să învingă poporul lui Dumnezeu prin înșelăciune și persecuție (Apocalipsa 13:13-15). El unește creștinismul apostat (versetele 1-17) și, prin mesajele celor trei spirite demonice (spiritism), obține sprijinul împăraților

pământului (Apocalipsa 16:13,14). În același timp, prin mesajele celor trei îngeri, Dumnezeu își strânge poporul din timpul sfârșitului din orice neam, seminție, limbă și norod (Apocalipsa 14:6-12) pentru a se pregăti pentru revenirea lui Hristos (versetele 14-20). În acest conflict final, biruința este posibilă doar prin sângele Mielului (Apocalipsa 12:11).

CONCLUZIE

Evanghelia trebuie predicată pe tot pământul, fiind singura soluție la conflictul cosmic. Cei trei îngeri „îi prezintă pe cei care primesc adevărul și prezintă lumii Evanghelia cu putere”³. Aici descoperim ceea ce reprezintă inima mesajului advent – Evanghelia. Nu trebuie să ne lăsăm distrași de la a predica suficiența sângelui Mielului prin cuvinte și fapte.

Trebuie să avem o înțelegere clară a Evangheliei, dar este de asemenea nevoie să îi permitem să ia ființă în noi, transformându-ne în oameni iubitori care slujesc altora. Bisericile și instituțiile noastre ar trebui să fie locuri unde dragostea Mielului să fie manifestată prin vieți dedicate Lui în întregime.

Întrebări pentru meditație:

1. De ce este atât de important să vedem Evanghelia din soliile celor trei îngeri?
2. Ți este teamă de vestirea judecății din Apocalipsa? De ce da sau de ce nu?
3. Cum putem transmite eficient mesajul Apocalipsei despre Miel și despre Evanghelia într-o lume seculară?

¹ Ellen G. White, *Evanghelizare*, p. 188.

² Cu excepția cazurilor când se specifică altceva, citatele din Biblie sunt luate din versiunea Cornilescu.

³ *Comentariul biblic adventist*, vol. 7, p. 979.

Luni

Pocăință și judecată

Evanghelia veșnică din prima solie îngerească

Predicarea Evangheliei veșnice ne conduce la un apel făcut către oameni de a trece de partea lui Dumnezeu în conflictul cosmic (Apocalipsa 14:7). Dumnezeu respectă libertatea tuturor și invită pe fiecare în parte să răspundă în mod liber planului Său. Această decizie deosebit de importantă va determina destinul veșnic al oricărei persoane. Chemarea aceasta se aseamănă cu chemarea unui părinte care, simțind cum copilul este pe punctul de a lua o decizie greșită, ar face orice-i stă în putință pentru a-l convinge să nu ia această decizie. Apelul vine din inima unui Dumnezeu iubitor.

UN APEL GLOBAL

Măreția acestei decizii este exprimată prin folosirea a trei verbe la modul imperativ: „Temeți-vă de Dumnezeu”, „dați-I slavă” și „închinați-vă Lui”. În continuare le vom discuta pe fiecare în parte în detaliu.

„TEMEȚI-VĂ DE DUMNEZEU”

Frica ne poate da imboldul de a face ceva pentru a evita pericolul care a generat-o. În Scriptură vedem că prezența lui Dumnezeu poate genera frică. Cine nu ar tremura în prezența unui Dumnezeu care Se descoperă printr-o slavă de nepătruns, un Dumnezeu care face ca natura să tremure și să se retragă dinaintea Lui?! Oamenii se tem pentru viața lor, dar nu pentru că Dumnezeu îi amenință cu moartea, ci pentru că își dau seama că acea experiență este atât de intensă încât se tem că nu vor supraviețui (Exodul 20:19). Dumnezeu de neasemuit Se apropie de făpturile Sale, dorind să le fie Dumnezeu. Prin urmare, acea frică manifestată prin tremurat și groază îi atrage către Sine în uimire, o uimire exprimată printr-o supunere plină de recunoștință față de El, prin închinare și prin părtășie cu Cel care este Viața întruchipată (Deuteronomul 5:26,27). Aceasta este adevărata teamă plină de reverență pentru Dumnezeul Creator și Mântuitor (Exodul 20:1; Apocalipsa 4:10,11; 5:8,9).

Cea mai bună paralelă pentru apelul de a ne teme de Dumnezeu (Apocalipsa 14:7) este Ecclesiastul 12:13,14. 1. *Imperativul* este folosit în ambele pasaje („temeți-vă de Dumnezeu”), arătând că este o problemă urgentă. 2. Apelul este *universal*, adresându-se oricui („aceasta este datoria oricărui om” [Ecclesiastul 12:13]; „s-o vestească locuitorilor pământului” (Apocalipsa 14:6). 3. Teama de Dumnezeu este legată de *judecată* („Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată” [Ecclesiastul 12:14]; „a sosit ceasul judecății Lui” [Apocalipsa 14:7]). 4. Teama de Dumnezeu este asociată cu păzirea

Judecata, în principiu, este o căutare legală după adevăr.

poruncilor („Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui” [Eclesiastul 12:13]; „sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu” [Apocalipsa 14:12]).

Primul înger îi cheamă de urgență pe oameni să facă din acest Dumnezeu glorios Dumnezeul lor personal și să își exprime „teamă” de El (sau „reverența”) prin supunere față de voința Sa iubitoare. Alternativa este de a se teme/supune balaurului pentru a scăpa de la moarte (Apocalipsa 13:15), însă doar „Cel Viu” a murit și acum este „viu în vecii vecilor.” Doar Mielul junghiat poate să păstreze viața (Apocalipsa 1:18).

„DAȚI-I SLAVĂ”

Oamenii sunt chemați să lase de-o parte mândria și în schimb să-l dea slavă și glorie lui Dumnezeu. Îngerul ne arată cum pot oamenii, cufundați într-un conflict cosmic în care dragostea și dreptatea lui Dumnezeu au fost puse sub semnul întrebării, să-l aducă slavă. Fraza „să-l aducă slavă” este folosită în Biblie în contextul judecății, pentru a recunoaște păcătoșenia oamenilor și judecata dreaptă a lui Dumnezeu. În acest caz, fraza aceasta este o mărturisire a vinovăției (Iosua 7:19) și/sau o exprimare a pocăinței (Ieremia 13:16; 1 Samuel 6:5).

În Apocalipsa, a-l da slavă lui Dumnezeu descrie în primul rând ceea ce are loc în ceruri, unde ființele cerești declară într-un glas că Dumnezeu este vrednic de a primi slava pentru că El este Creator (Apocalipsa 4:9-11) și, prin Miel, Răscumpărător (Apocalipsa 5:9-13). În al doilea rând, oamenilor li se poruncește să-l aducă slavă lui Dumnezeu aici pe pământ (Apocalipsa 11:13; 14:7; 16:9). În al

treilea rând, la finalul conflictului cosmic, toți îi vor da slavă lui Dumnezeu (Apocalipsa 19:7; cf. Apocalipsa 5:13). Pe pământ, oamenii nu sunt dispuși să recunoască faptul că sunt păcătoși și că El este un Dumnezeu drept și iubitor. Apelul acesta ar trebui să ajungă la toți, căci unii dintre ei vor fi martori la dezlănțuirea forțelor naturii și vor „da slavă lui Dumnezeu”; ei vor recunoaște faptul că sunt păcătoși și că judecățile lui Dumnezeu sunt drepte (Apocalipsa 11:13; 10:8,9).

ÎNCHINARE ȘI JUDECATĂ

Apelul de a-L accepta pe Dumnezeul măreț al Bibliei ca Dumnezeu personal (de a ne „teme” de El) și de a ne mărturisi păcătoșenia, recunoscând dreptatea și dragostea lui Dumnezeu, apare în contextul veștii că „a venit ceasul judecății Lui” (Apocalipsa 14:7). Judecata, în principiu, este o căutare legală după adevăr. Atunci când forțele răului au atacat integritatea caracterului iubitor al lui Dumnezeu, o crimă de proporții cosmice a avut loc, însă la judecata finală Numele Lui va fi absolvit de orice acuzație. Cei nelegiuți au răspândit amăgirea balaurului, însă judecata va da pe față greșeala lor. Acesta este ceasul când oamenii trebuie să se teamă de Dumnezeu și să-l dea slavă.

Judecata finală este o doctrină creștină. Conform Bibliei, judecata finală constă în trei etape. Prima etapă este judecata preadventă din ceruri, unde viața copiilor lui Dumnezeu este cercetată pentru a vedea dacă au rămas fideli credinței declarate față de Miel (ex: Daniel 7:8-10,13,22; Romani 2:5,6; 1 Corinteni 3:8; 2 Corinteni 5:10; Efeseni 6:8). Dumnezeu va veni să-și salveze poporul, nu să-l judece (Evrei 9:28).

Creștinii care cred în nemurirea sufletului cred și ei într-o judecată preadventă. Judecarea sufletului nemuritor are loc atunci când sufletul moare; în acel moment, destinul veșnic este hotărât în mod legal. Biblia

respinge doctrina nemuririi sufletului și arată că omul „se odihnește” în Domnul până când El va reveni. În al doilea rând, se va face o judecată după mileniu, când forțele răului și susținătorii lor vor sta înaintea tronului lui Dumnezeu (Apocalipsa 14:10; 20:11,12), care este urmată de cea de-a treia etapă a judecății, cea executivă (Apocalipsa 20), când Universul va fi curățat de păcat. Acest eveniment deosebit de glorios a fost ilustrat în Vechiul Testament prin Ziua Ispășirii, indicând spre momentul („ceasul”) din istorie când procesul de judecată va începe în ceruri, conform calendarului divin, în anul 1844 (Daniel 8:14; cf. Apocalipsa 11:19; 14:7). Pentru că trăim în ziua antitipică a ispășirii, trebuie să facem apel la oameni să se teamă de Dumnezeu și să-l dea slavă.

CONCLUZIE

Dumnezeul glorios și transcendent al Bibliei vrea să fie Dumnezeul nostru, însă decizia ne aparține. Judecata finală va arăta că, prin crucea lui Hristos, Dumnezeu Și-a manifestat iubirea infinită salvând păcătoși ca noi. Acum, noi suntem cei care hotărâm dacă ne temem de Dumnezeu și Îi dăm slavă, trecând de partea Mielului în conflictul cosmic.

* Cu excepția cazurilor când se specifică altceva, citatele din Biblie sunt luate din versiunea Cornilescu.

Întrebări pentru meditație

1. Cum putem lega mesajul despre judecată al celor trei îngeri din Apocalipsa cu povestea de iubire din evanghelii?
2. Cum Îi putem „da slavă lui Dumnezeu” în viața noastră de zi cu zi?
3. De ce este promisiunea judecății divine un mesaj plin de speranță într-o lume care este guvernată de ambiție, păcat și rău?

Marți

Închinați-vă Creatorului

**Evanghelia veșnică din
mesajul primului înger**

Mesajul ceresc predicat de primul înger trebuie să răsună în lumea întreagă, făcând către toți oamenii un apel urgent de a se teme, de a da slavă și de a se închina Creatorului (Apocalipsa 14:7). Închinarea ne duce în inima conflictului cosmic, provocându-ne să ne închinăm Creatorului, și nu heruvimului căzut (cf. Matei 4:9), a cărui dorință permanentă este de a-L deposeda pe Dumnezeu de o parte din creația Sa. În mijlocul acestui conflict, închinarea reprezintă proba de foc.

ÎNCHINAREA – EXPRIMAREA LOIALITĂȚII FAȚĂ DE MIEL

Verbul grecesc tradus prin „a (se) închina”, din Apocalipsa 14:7, este *proskuneo*, care în mod literar înseamnă „a se pleca”, sau „a se prosterna”. Când este folosit în cazul oamenilor, denumește un omagiu, însă când este folosit în raport cu Dumnezeu, verbul implică o înclinare atât a trupului, cât și a sufletului, ca exprimare a renunțării la eul nostru căzut, pentru a găsi în El întregirea ființei noastre, centrul și scopul vieții. Închinarea ne îndreaptă spre două atitudini importante.

ÎNCHINARE CA MĂRTURISIRE DE CREDINȚĂ

Ființele cerești cad în fața tronului lui Dumnezeu și I se închină spunând: „Vrednic ești, Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile” (Apocalipsa 4:11).¹ Aceste ființe mărturisesc faptul că se închină lui Dumnezeu, Creatorul, și îi invită pe oameni să li se alăture în închinare. Actul închinării este în esență o mărturisire de credință în Dumnezeu, pe care-L declarăm Creatorul *nostru*. Această mărturisire de credință este adânc înrădăcinată în ființa noastră prin intermediul Duhului Sfânt și este exprimată prin cuvinte și fapte; este plecarea întregii noastre ființe înaintea lui Dumnezeu, într-o supunere absolută (cf. Romani 10:9,10). De fapt, închinarea la Creator are mult de-a face cu viața pentru că El este sursa vieții. De aceea, închinarea înseamnă a fi acasă, deoarece ne aflăm în prezența Tatălui nostru care, printr-un act iubitor de creație, ne-a dat viață. Acest lucru explică de ce în Biblie doar aceia care sunt în viață îl pot lauda pe Dumnezeu (Psalmii 115:17,18). Viața creată îl percepe pe Acela care este Viața și se pleacă înaintea Lui în recunoștință și din dragoste. Acest fel de închinare nu este un lucru pe care îl facem ocazional, ci este vorba despre o viață trăită în permanență în prezența Domnului, umblând împreună cu El în umilință.

Ioan vede de asemenea ființele cerești care cad înaintea Mielului spunând: „Vrednic ești Tu [Mielule] ... căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu cu sângele Tău oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam (Apocalipsa 5:9). Închinarea este o mărturisire de credință în Hristos care, în calitate de Răscumpărător, ne-a făcut niște făpturi noi (Ioan 3:7; 2 Corinteni 5:17). Răscumpărarea implică faptul că lumea creată de Dumnezeu la început a fost afectată de

Închinarea înseamnă a fi acasă deoarece ne aflăm în prezența Tatălui nostru.

heruvimul căzut și că oamenii s-au îndepărtat de casă. Apoi, Fiul lui Dumnezeu a coborât pe o planetă cu ființe centrate doar pe ele însele, pentru a le aduce acasă (cf. Isaia 53:6), înapoi la Sursa vieții. Viața, odată pierdută, ne este acum oferită din nou prin lucrarea mântuitoare a lui Hristos și, astfel, mărturisim înaintea Universului că El este Răscumpărătorul nostru, plecându-ne înaintea Lui într-o închinare plină de recunoștință.

MĂRTURISIREA LOIALITĂȚII

Închinarea înseamnă mărturisirea loialității față de Dumnezeu, ca Răscumpărător și Creator al nostru. Presupune trecerea noastră de partea lui Dumnezeu în acest conflict cosmic și de aceea este un act de răzvrătire față de puterile întunericului. La fel ca Daniel (Daniel 6:10) și ca cei trei prieteni ai lui (Daniel 3:16-18), urmașii Mielului nu sunt intimidăți de balaur. Pentru că nicio creatură nu deține viața prin ea însăși, ea nu-și poate păstra singură viața, cu atât mai puțin viața unei alte ființe. De aceea, închinarea la heruvimul căzut, ca expresie a loialității, înseamnă a alege moartea. Poporul credincios al lui Dumnezeu are „răbdarea sfinților” și păzește „poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus” (Apocalipsa 14:12). Închinarea la Dumnezeu în calitate de Creator și Răscumpărător al lor se manifestă în viețile lor prin ascultare față de poruncile lui Dumnezeu și prin păstrarea credinței în Hristos, ca Răscumpărător al lor.

Poruncile menționate în Apocalipsa sunt, în mare parte, Cele Zece Porunci (Exodul 20:1-17). Chemarea de a ne închina lui Dumnezeu este o chemare la ascultare față de prima poruncă (Apocalipsa 14:7); apelul de a nu ne închina icoanei fiarei ne cheamă să păzim a doua poruncă (versetul 9); iar condamnarea fiarei pentru că rostește hule împotriva Numelui lui Dumnezeu ne cheamă să păzim cea de-a treia poruncă (Apocalipsa 13:6). Imperativul de a ne închina „Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor” (Apocalipsa 14:7) folosește un limbaj și idei care se găsesc în porunca a patra (Exodul 20:11), arătând importanța acesteia în problema închinării. „Dacă Sabatul ar fi fost păzit în mod universal, gândurile și sentimentele omului ar fi fost îndreptate spre Creator, ca obiect al reverenței și închinării, și nu ar mai fi existat vreun om idolatru, ateu sau necredincios.”²

Sabatul nu este doar un memorial al Creației, ci și un memorial al Celui care, prin Hristos, a creat totul. Pentru balaur este esențial să dea la o parte acest memorial pentru totdeauna. Lucrul acesta explică de ce „problema Sabatului va fi în centrul Marii Lupte, în care întreaga lume va fi implicată”³.

În acest moment, respingerea poruncii a patra ia cel puțin două forme. Prima vine din partea creștinismului apostat, care a dat la o parte Sabatul zilei a șaptea promovând păzirea duminicii. Cea de-a doua vine din lumea studiului științelor naturale. Teoria evoluției a îndepărtat din mintea multor oameni de știință și a altor cercetători existența unui Dumnezeu Creator transcendent, dar personal, iar Sabatul, ca memorial al Creatorului, a fost ignorat. Conform acestor oameni, nu există niciun Creator și nu este nevoie de vreunul, pentru că tot ceea ce vedem este rezultatul unor procese naturale care au avut loc la întâmplare și fără niciun scop.

Mulți creștini au încercat să împacă teoria evoluției cu credința creștină, susținând că Dumnezeu a creat prin intermediul unui lung proces de evoluție care a implicat luptă, suferință, supraviețuire și moarte. Însă acest Dumnezeu nu seamănă deloc cu Dumnezeul biblic iubitor, care este Creator și Răscumpărător. Acesta este contextul în care primul înger îi cheamă pe toți să se închine lui Dumnezeu; este o problemă de viață și de moarte.

CONCLUZIE

Conflictul este în desfășurare și preocuparea fundamentală este foarte clar identificată: cine este vrednic de închinare? Doar Dumnezeu, care a creat totul prin Hristos și ne-a răscumpărat prin Miel, este vrednic de închinare. Doar însăși Izvorul vieții poate crea și recrea viața prin răscumpărare. Atunci când ne plecăm înaintea lui Dumnezeu și a Mielului în închinare, mărturisim că acest lucru este adevărat.

¹ Cu excepția cazurilor când se specifică altceva, citatele din Biblie sunt luate din versiunea Cornilescu.

² Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 438.

³ *Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea*, vol. 7, p. 979

Întrebări pentru meditație

1. Meditați la această declarație din prelegerea de azi: „Actul închinării este, în esență, o mărturisire de credință.” Cum poate acest concept să îmbogățească închinarea noastră?
2. De ce este așa de important să înțelegem legătura dintre închinare și Creație?
3. Gândiți-vă la câteva metode creative și interactive prin care putem împărtăși mesajul primului înger semenilor noștri care cred în evoluționism.

Miercuri

Evanghelia distruge întreaga opoziție

A doua solie îngerească

În cartea Apocalipsa, acțiunile puterilor întunericii imită acțiunile lui Dumnezeu. De exemplu, Dumnezeu are trei îngeri care predică lumii Evanghelia (Apocalipsa 14:6-12), iar balaurul are trei spirite demonice care merg la împărații pământului să-i adune pentru ultima confruntare cu Mielul (Apocalipsa 16:13,14). Mesajul celui de-al doilea înger se bazează pe acest tipar de gândire. Dumnezeu are un oraș, iar balaurul își face și el unul: cetatea Babilon. Babilonul predică oamenilor un mesaj care este o contrafacere a adevăratei Evanghelii, motiv pentru care acesta nu va învinge.

BABILONUL ȘI MIELUL

Cel de-al doilea înger aduce o veste bună: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniai curviei ei” (Apocalipsa 14:8). În continuare, vom privi mai atent la principalele elemente ale acestui mesaj.

BABILONUL ANTIC ȘI HERUVIMUL CĂZUT

Totul a început într-o „câmpie în țara Șinear” (Geneza 11:2), un alt nume pentru Babilon, desemnând regiunea sudică a Mesopotamiei. După Potop, oamenii au decis să construiască aici un oraș numit Babel, cu un turn care să ajungă până la cer (versetul 4). În relatarea biblică, substantivul „babel” provine din verbul ebraic *balal*, care înseamnă „a amesteca”, indicând faptul că babel înseamnă „confuzie”. Relatarea ne prezintă un proiect care îi unește pe oameni într-un scop comun. Este vorba despre faptele și realizările omenești ce-și au rădăcina într-o preocupare pentru autoconservare, despre o ambiție omenească inimaginabilă, care încearcă să pună stăpânire peste pământ și peste ceruri – peste tot. Este

o ambiție de proporții cosmice, care presupune construirea unui oraș cosmic, un oraș care, fiind independent de Dumnezeu, avea să întrunească cele mai importante două sfere ale existenței, pe cea omenească și pe cea divină. Babilonienii numeau acest oraș *bab-ilani*, „poarta zeilor”, probabil pentru că cetatea era considerată un oraș cosmic în care oamenii de pe pământ erau puși în legătură cu zeii din ceruri. Această istorie biblică ne prezintă un act de răzvrătire față de voința lui Dumnezeu pentru oameni (Geneza 9:4-7; 11:4). Proiectul acesta de construcție și scopul său unificator au luat sfârșit când Dumnezeu, Cel neinvitat, a intervenit pentru a modifica rolul unificator al limbajului omenesc (Geneza 11:7,8).

Mândria și autosuficiența Babilonului ajung la maturitate în Isaia, când Domnul prevestește judecata asupra Babilonului, reprezentat de regele său (Isaia 14:3-23). Pasajul folosește cele mai puternice ambiții ale heruvimului decăzut pentru a descrie ambițiile și dorințele împăratului Babilonului, prin aceasta descoperind stricăciunea interioară a heruvimului: „Tu ziceai în inima ta: «Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi ședea pe muntele adunării dumnezeilor (...) voi fi ca Cel Preaînalt»” (versetele 13, 14). Într-un fel sau altul, aceeași ambiție s-a cuibărit și în inima omenească. Cu toate că Babilonul istoric a căzut, ambițiile heruvimului sunt încă vii, iar în timpul sfârșitului el va încerca să și le împlinească.

BABILONUL DIN TIMPUL SFÂRȘITULUI ȘI HERUVIMUL CĂZUT

Natura și scopul Babilonului antic sunt acum folosite pentru a ilustra Babilonul de la sfârșitul timpului. În Apocalipsa, Babilonul este, în primul rând, o trinitate necurată. Este format din trei puteri care s-au unit pentru

a aduce la îndeplinire scopurile heruvimului căzut (Apocalipsa 16:13). Acestea sunt: balaurul, care pare să-și asume rolul lui Dumnezeu (ex: Apocalipsa 13:2,4), fiara care se ridică din mare, care Îl imită deseori pe Hristos (ex: Apocalipsa 1:8; 13:14;) și fiara care se ridică din pământ, numită și profetul mincinos, care imită lucrarea Duhului Sfânt (ex: Apocalipsa 13:13; 19:20;). În interpretarea istoricistă a profețiilor apocaliptice, fiara care iese din mare reprezintă biserica creștină din timpul Evului Mediu, fiara din pământ este creștinismul protestant american, iar balaurul este spiritismul – bazat pe ideea păgână a nemuririi sufletului, prin care Satana va face minuni înșelătoare (Apocalipsa 16:13,14).

În al doilea rând, Babilonul este o imagine culminantă a creștinismului apostat din timpul sfârșitului, o imagine de dimensiuni globale. Aici se găsește o parte din biserica Laodiceea, care nu a ascultat sfatul lui Hristos de a deschide ușa și de a se întoarce la El (Apocalipsa 3:14-22). Pentru că este bogată (Apocalipsa 18:3,11-13) și are o îmbrăcăminte scumpă (versetele 16 și 19), nu are nevoie de bogăția și haina pe care Hristos le oferă tuturor – de bogăția Evangheliei (Apocalipsa 3:18). Fiarele care alcătuiesc Babilonul nu sunt fiarele opresiunii socio-economice din societățile moderne, ci o variantă decăzută a creștinismului care se va opune poporului lui Dumnezeu din timpul sfârșitului (Apocalipsa 13:15).

În al treilea rând, Babilonul vine înaintea lumii cu o evanghelie falsă. Această cetate „a adăpat toate neamurile din vinul mâniai curviei ei” (Apocalipsa 14:8). Forța care conduce Babilonul este patima/dorința, și nu o minte luminată de Duhul Sfânt. Prin faptul că dă altora vinul desfrânării spirituale, Babilonul este asemănat cu o soție neloială, sugerând lipsa

de credincioșie față de Domnul. În Vechiul Testament, necredincioșia lui Israel față de Dumnezeu a constat în alianțele pe care poporul le-a încheiat cu alte țări pentru a se salva (Ezechiel 16:26-29) și în acceptarea practicilor și credințelor religioase ale altor popoare (Ieremia 2:20,21; Ezechiel 6:9; 16; 23); ambele erau exprimări ale apostaziei (Psalmii 106:35-39). În Apocalipsa, Babilonul caută susținerea împăraților pământului (Apocalipsa 17:12,13) și susține amăgirile și închinarea balaurului (Apocalipsa 13:4).

În *al patrulea rând*, în procesul constituirii Babilonului de la sfârșitul timpului, balaurul atrage lumea necreștină pentru a o uni în jurul convingerilor creștinismului apostat. Lucrul acesta este cu siguranță o provocare dificilă, deoarece pământul este plin cu o multitudine de religii globale, puteri politice antagonice, tipare de gândire contradictorii și chiar ateism și secularism. Cea mai eficientă cale prin care diavolul și-ar putea atinge scopul ar fi prin folosirea fenomenelor supranaturale. Cu greu se poate găsi o cale mai eficientă de a denatura loialitatea oamenilor decât o experiență supranaturală care pare de netăgăduit. Apocalipsa ne vorbește

Ceea ce-i înfrânge nu este un atac din partea Leului, ci jertfa și lucrarea Mielului care a fost junghiat pentru păcatele noastre.

despre înfăptuirea unor mari minuni de către balaur și agenții săi, care vor produce schimbări pe harta socială, politică și religioasă a lumii, schimbări care par acum imposibil de anticipat (Apocalipsa 13:13,14).

BIRUINȚA MIELULUI

Ce oferă Babilonul mai exact lumii? Ei bine, îi oferă propria cale spre mântuire prin predicarea unei evanghelii false. Dumnezeu oferă lumii Evanghelia salvării prin Miel, iar Babilonul îi oferă vinul său. Vinul este deseori folosit ca simbol pentru

binecuvântările mântuitoare ale lui Dumnezeu. Babilonul oferă urmașilor săi vinul propriilor sale „binecuvântări mântuitoare”, anume, imoralitatea spirituală. În Vechiul Testament, vinul este numit „sângele strugurelui” (ex: Deuteronomul 32:14), un simbol extraordinar pentru sângele/viața lui Isus. În timpul Cinei, Domnul le-a oferit ucenicilor vinul care reprezenta viața Sa, oferită pentru iertarea păcatului (Matei 26:28) – vestea bună a Evangheliei. În Evanghelia după Ioan, Isus oferă sângele Său ca singura sursă de viață pentru păcătoși (Ioan 6:53,54; cf. Ioan 19:34). Oferind locuitorilor pământului vinul său, Babilonul transmite o evanghelie falsă, recomandată prin intermediul unor minuni extraordinare realizate de balaur și de agenții săi (Apocalipsa 13:13,14; 16:13,14). Evanghelia aceasta este denumită „vinul ... [adică] mânia curviei [învățăturile ei apostate]” (Apocalipsa 14:8). Acestea reprezintă denaturarea planului divin pentru rasa umană, prin urmare înseamnă imoralitate/infidelitate spirituală.

Rasa umană va fi polarizată ca urmare a confruntării Evangheliei mântuirii prin Hristos cu evanghelia falsă a salvării prin balaur/heruvimul căzut.

Rezultatul final va fi căderea Babilonului. Aceasta se va întâmpla în două etape. Prima este de natură spirituală și urmează să aibă loc mai târziu. Se va întâmpla atunci când apostazia care a început de timpuriu în istoria bisericii va atinge punctul culminant prin reunificarea creștinismului apostat. Babilonul nu va exista în deplinătatea lui până când nu va avea loc acest eveniment. Cea de-a doua cădere va fi la a doua venire a lui Hristos și va avea ca rezultat înfrângerea finală a Babilonului. Apostolul Ioan scrie că la vremea aceea „cetatea cea mare [Babilonul] a fost împărțită în trei părți” (Apocalipsa 16:9).

Trinitatea nesfântă nu poate rămâne unită înaintea Mielului (cf. Gen. 11:8). „Ei se vor război cu Mielul, dar Mielul îi va birui” (Apocalipsa 17:14). Cei răi vor căuta să se ascundă de „mânia” Mielului (Apocalipsa 6:16). Ceea ce-i înfrânge nu este un atac din partea Leului, ci jertfa și lucrarea Mielului care a fost junghiat pentru

păcatele noastre. Mielul este întruchiparea Evangheliei și iese învingător din acest conflict.

CONCLUZIE

Babilonul nu este încă prezent în lume în toată plinătatea lui. Așa cum am arătat, apostazia a început de timpuriu în biserica creștină și va atinge punctul culminant cu puțin timp înainte de venirea lui Hristos (2 Tesaloniceni 2:1-10). Este important să observăm ce se întâmplă cu relația dintre protestanți și catolici, mai ales influența crescândă pe care catolicii o au în anumite zone ale lumii, chiar și în rândul religiilor necreștine.

Lumea se schimbă cu repeziciune și ar trebui să ne așteptăm la și mai multe schimbări, mai ales de natură spirituală. Între timp, datoria noastră este să predicăm Evanghelia lui Isus Hristos ca fiind singura cale spre mântuire, avertizând lumea cu privire la ceea ce stă înaintea noastră. „În anumite aspecte putem avea mai

puțin de spus despre puterea Romei și despre papalitate, însă ar trebui să prezentăm ceea ce au scris apostolii și prorocii sub inspirația Duhului lui Dumnezeu.”²

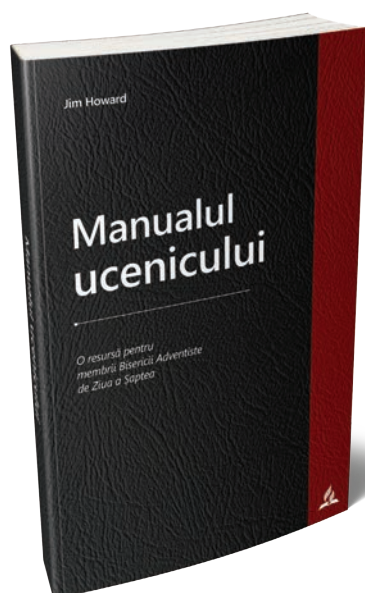
¹ Cu excepția cazurilor când se specifică altceva, citatele din Biblie sunt luate din versiunea Cornilescu.

² Ellen G. White, *Sfaturi pentru scriitori și redactori*, p. 65.

Întrebări pentru meditație

1. Cum putem evita un mod de gândire „babilonian” în viețile noastre?
2. De ce este solia despre căderea Babilonului o veste bună pentru cei care Îl urmează pe Miel oriunde merge?
3. Citim mereu despre știri „false”, iar Apocalipsa ne prezintă o trinitate falsă care caută să imite Trinitatea Scripturii. Cum putem evita să fim înșelați de această trinitate falsă?

RESURSE PENTRU BISERICĂ

Pentru comenzi, adresați-vă pastorului local!

Un avertisment iubitor din partea lui Dumnezeu

A treia solie îngerească

Domnul și-a exprimat preocuparea deosebită pe care o are pentru ființele omenești greșite prin predicarea Evangheliei veșnice, prin apelul pe care-l face de a se întoarce la El (prima solie) și prin avertismentul cu privire la evanghelia falsă a Babilonului (solia celui de-al doilea înger). Acum, inima lui Dumnezeu se deschide din nou, avertizând omenirea cu privire la soarta celor care se identifică cu balaurul, cu speranța că vor asculta și vor alege să-i fie loiali Mielului. Acest mesaj ne conduce la judecata finală și la rezolvarea conflictului cosmic prin intermediul Mielului.

AVEM DE ALES

Limbajul și imaginile folosite în cea de-a treia solie îngerească (Apocalipsa 14:9-11) li se par unora incompatibile cu Evanghelia creștină. Doar abordarea acestui mesaj din perspectiva dragostei care se jertfește a Mielului va dezvălui adevăratul scop al mesajului.

LOIALITATE

Cea de-a treia solie îngerească se concentrează asupra uneia dintre cele mai importante întrebări pe care oamenii le au de înfruntat:

Cui datorăm loialitatea noastră deplină? Aceasta presupune existența unui conflict în care, indiferent de implicarea noastră, trebuie luată o poziție de o parte sau de alta. Ezitarea în luarea unei decizii înseamnă alegerea părții greșite! Există doar două opțiuni: Mielul și heruvimul căzut. În conflictul acesta nu există ideea de a ne fi credincioși nouă înșine.

Conceptul de loialitate pe care-l descoperim aici este foarte profund, pentru că identitatea obiectului față de care suntem loiali se va reflecta apoi în caracterul nostru. Acesta este mesajul transmis prin ideea de purtare a numelui și a semnului fiarei (Apocalipsa 14:9,11). Credincioșia față de heruvimul căzut lasă o amprentă vizibilă asupra vieților noastre. Să purtăm numele fiarei înseamnă să ne identificăm cu planurile și ambițiile heruvimului căzut, să îi aparținem. Ideea de apartenență este foarte clar exprimată prin semnul fiarei. Un semn al loialității pe mână sau pe frunte este vizibil pentru toți oamenii, amintindu-le că persoana respectivă aparține heruvimului căzut (Exodul 13:9). Semnul este un simbol pentru autoritatea obiectului față de care suntem loiali.

Dacă ne uităm la istoria creștinismului apostat și căutăm un simbol al autorității care să exprime loialitatea unei persoane în acest conflict, ajungem cu siguranță la ziua de duminică. Pretenția de a avea putere de a schimba legea lui Dumnezeu este de neîntrecut. Autoritatea lui Dumnezeu care a înființat Sabatul zilei a șaptea ca zi de odihnă și închinare a fost redusă la tăcere de vocea unui om care a schimbat Sabatul în duminică. Legea lui Dumnezeu va juca un rol major în conflictul final. Observați legătura dintre închinare și semnul fiarei din Apocalipsa 14:9: „Dacă se închină cineva fiarei (...) și primește semnul ei.”¹ Aceste două elemente sunt de nedespărțit. Pentru că duminica este o zi de închinare, păzirea ei este în

Cei răi vor avea parte de mânia lui Dumnezeu neamestecată cu milă – nu va mai fi timp de pocăință.

același timp un act de închinare. Astfel sunt călcate două porunci, prima și cea de-a patra. Duminica devine o contrafacere a Sabatului, care reprezintă un semn al autorității sfințitoare a lui Dumnezeu.

VIN ȘI FOC

Soarta celor nelegiuți constă în experimentarea mâniei lui Dumnezeu. Ne lovim aici de subiectul dificil al unui Dumnezeu mânios, așa cum este denumit de unii oameni. Ioan încearcă să explice ce înseamnă, folosind metaforele vinului, focului și pucioasei. Aceste imagini sunt folosite în Vechiul Testament pentru a descrie judecata lui Dumnezeu împotriva dușmanilor Săi (Ieremia 25:15-28; Psalmii 11:6; Geneza 19:24). Limbajul este simbolic, pentru că mânia lui Dumnezeu nu este în mod literar bătută dintr-un pahar. În acest caz, pentru a înțelege comparația, este foarte important să vedem ce fel de vin vor bea cei nelegiuți. Vinul acesta nu era amestecat cu apă (așa cum se obișnuia), ba chiar puterea lui de a otrăvi era accentuată prin folosirea unor condimente (Apocalipsa 14:10). Cei răi vor avea parte de mânia lui Dumnezeu neamestecată cu milă – nu va mai fi timp de pocăință (Apocalipsa 22:11).

A doua metaforă este focul și pucioasa. Cei nelegiuți vor fi chinuți cu foc și pucioasă sau cu o „pucioasă

aprinsă”. Metafora aceasta compară experiența mâniei lui Dumnezeu cu durerea pe care cineva o are când pucioasa aprinsă atinge trupul nostru. Mânia lui Dumnezeu este o experiență dureroasă. Metafora aceasta se bazează și pe faptul că ceea ce este distrus prin foc nu poate fi recuperat; este distrus pentru totdeauna. Ideea transmisă este că mânia lui Dumnezeu va avea ca rezultat distrugerea definitivă a celor răi, numită și moartea a doua (Apocalipsa 20:6,14). Focul este veșnic în sensul că ceea ce arde este distrus pentru totdeauna; arde până nu mai rămâne nimic (Isaia 34:9,10; Iuda 7). Pentru că cei nelegiuți experimentează moartea a doua, ei nu vor avea parte de odihnă.

SUFERINȚA LUI HRISTOS

Moartea dureroasă și definitivă a celor nelegiuți este un lucru pe care nici măcar nu putem încerca să ni-l imaginăm, pentru că nimeni nu a trecut încă prin această experiență. Singura excepție este Isus Hristos, iar El a făcut-o pentru ca noi să scăpăm de ea. În timpul judecății finale, nimeni nu ar trebui să experimenteze moartea a doua; sau cel puțin nu există cu adevărat un motiv pentru asta. O viziune hristocentrică a judecății finale trebuie să lege acest eveniment de judecarea lui Hristos de pe cruce. Acolo El a luat asupra Sa judecata acestei lumi (Ioan 12:31), ca jertfă de ispășire, El a purtat păcatele lumii (Ioan 1:29) și a băut din cupa mâniei lui Dumnezeu față de omenirea păcătoasă (Ioan 18:11), pentru ca cei ce-și pun credința în El ca Mântuitor să nu piară, ci să aibă viața veșnică (Ioan 3:16). Pe cruce, El a suferit botezul cu foc și a zis: „Mi-e sete” (Ioan 19:28). Dumnezeirea a suferit și ea împreună cu El pe cruce. „Dumnezeu a suferit împreună cu Fiul Său, așa cum numai o Ființă divină putea suferi, pentru ca lumea să fie împăcată cu El.”² Durea sfâșietoare pe care a simțit-o nu a

fost atât de mult de natură fizică, ci a fost o durere sufletească izvorâtă din despărțirea de Tatăl (Matei 27:46). La judecata finală, cei nelegiuți vor resimți ceva asemănător, dându-și seama că vor fi despărțiți de Dumnezeu pentru veșnicie.

CONCLUZIE

Lupta dintre bine și rău are în centru loialitatea. Avertismentul din partea lui Dumnezeu pare amenințător din cauza gravității situației pe care oamenii o vor avea de întâmpinat. Transparența Sa ne descoperă o inimă îndurerată, pentru că Dumnezeu nu dorește ca faptele Sale să moară. Limbajul folosit poate fi comparat cu un semn care îi avertizează pe oameni cu privire la un pericol de moarte care este înaintea lor. Dumnezeu cunoaște acest lucru pentru că El Însuși, împreună cu Fiul Său au trăit această experiență pe cruce. Între timp, suntem ambasadori ai lui Dumnezeu care îi invită pe oameni să aleagă să fie de partea Mielului care ne-a împăcat cu Dumnezeu.

¹ Cu excepția cazurilor când se specifică altceva, citatele din Biblie sunt luate din versiunea Cornilescu.

² Ellen G. White, *God's Amazing Grace* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1973), p. 161.

Întrebări pentru meditație

1. De ce se concentrează Biblia atât de mult asupra distrugerii celor răi și a răului?
2. Cum ne ajută imaginea pe care o avem despre Dumnezeu să înțelegem mai bine judecata? Ce putem face pentru a le prezenta o imagine deplină a caracterului lui Dumnezeu oamenilor care se luptă cu imaginea unui Dumnezeu plin de mânie?
3. Cum putem explica cel mai bine „mânia lui Dumnezeu” în contextul planului de mântuire?

Vineri

Judecata finală și dragostea lui Dumnezeu

A treia solie îngerească

Solia celui de-al treilea înger constituie un avertisment dat cu intenția de a-i convinge pe oameni să evite soarta celor răi, trecând de partea Mielului. Acest avertisment puternic ne descrie scopul principal al judecății finale. Se folosesc în continuare un limbaj și niște imagini foarte puternice: „...și va fi chinuit în foc și în pucioasă înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului” (Apocalipsa 14:10).¹

JUDECATĂ FINALĂ ȘI CRUCEA

Verbul grecesc *basanizo* („a tortura”, „a chinui”) transmite o idee de-a dreptul respingătoare pentru majoritatea oamenilor de astăzi. Verbul

desemnează o durere fizică/mentală intensă, asupra căreia persoana în cauză nu are niciun fel de control (cf. 2 Petru 2:7,8). În Apocalipsa, acest cuvânt este folosit pentru a descrie durerea sfâșietoare pe care o simte o femeie în timpul nașterii (Apocalipsa 12:2). În cazul celor răi, se folosește o formă de viitor pasiv a verbului – „va fi chinuit”. Întrebarea este cine sau ce anume îi chinuie. Pentru a găsi răspuns la această întrebare vom analiza limbajul și pasajul acesta în detaliu.

ÎNAINTEA/ÎN PREZENȚA MIELULUI

Cei nelegiuți sunt chinuți „înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului”. Imaginea de aici ni-i prezintă pe cei nelegiuți care experimentează o durere intensă în prezența îngerilor și a Mielului. Imaginea lui Isus, care este însoțit de îngeri, își are rădăcinile în Vechiul Testament în pasaje care îl prezintă pe Dumnezeu venind însoțit de îngeri pentru a-i judeca pe cei răi și pentru a-și salva poporul (Deuteronomul 33:2; Zaharia 14:9). În Noul Testament, această imagine descrie realitatea vizibilă și glorioasă a revenirii lui Hristos. La a doua Sa venire, Hristos va fi însoțit de îngerii Săi (Matei 16:27; 25:31,32; Marcu 13:26,27). Aceasta va fi cea mai glorioasă apariție a lui Isus înaintea oamenilor și oricine îl va vedea (Apocalipsa 1:7); ei vor sta în prezența Lui (cf. Apocalipsa 6:16,17). Apocalipsa 14:10 nu descrie a doua venire a lui Isus, când doar cei care sunt în viață îl vor vedea. Aici, îngerul împrumută limbajul folosit pentru venirea lui Hristos ca să ne informeze că, în timpul judecății finale, Hristos se va descoperi pentru ultima oară celor nelegiuți din toate veacurile și heruvimului căzut.

MIELUL ȘI CRUCEA

Nu ar trebui să neglijăm faptul că limbajul celui de-al treilea înger este foarte precis. Cei nelegiuți stau înaintea *Mielului*, nu în fața Împăratu-

Evanghelia veșnică ne prezintă întocmai natura iubitoare a lui Dumnezeu care este mereu orientată spre alții.

lui împăraților și nici măcar înaintea Domnului. Atunci când privesc în sus, ei îl văd pe Hristos ca fiind Mielul lui Dumnezeu care, pe cruce, a descoperit lumii iubirea infinită pe care o are Dumnezeu pentru toate făpturile Sale. În Apocalipsa, imaginea Mielului junghiat este o ilustrație vizuală a Evangheliei mântuirii prin credință în moartea ispășitoare a lui Isus (Apocalipsa 5:9). Evanghelia veșnică ne prezintă întocmai natura iubitoare a lui Dumnezeu, care este mereu orientată spre alții. Isus a declarat: „Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la mine pe toți oamenii”, pe unii pentru mântuire (Ioan 3:14,15), iar pe alții pentru judecată (Apocalipsa 14:10). În Curtea de Judecată a lui Dumnezeu, cei nelegiuți și puterile întunericului sunt aduși înaintea celei mai profunde manifestări a dragostei lui Dumnezeu care a fost vreodată descoperită în istoria cosmică.

Privind la Miel, ei își dau seama că Dumnezeu este într-adevăr un Dumnezeu al dragostei și al dreptății și că acest conflict cosmic nu a fost justificat. Ellen White scrie despre momentul în care tronul lui Hristos se ridică deasupra zidurilor Noului Ierusalim, iar ei îl văd, și „deasupra tronului este descoperită crucea”². Ea mai scrie că „păcătoșii vor sta condamnați în fața descoperirii de pe Calvar și a Victimei ei misterioase”³. Am putea de aici să tragem concluzia că ceea ce-i chinu-

ie pe cei nelegiuți este descoperirea dragostei lui Dumnezeu prin intermediul Mielului. Această dragoste trezește în ei un simțământ de vinovăție și se văd pe ei înșiși exact așa cum sunt, în timp ce își dau seama că sunt despărțiți de un Dumnezeu atât de minunat. Această durere va fi de-a dreptul sfâșietoare. Am putea spune că dragostea lui Dumnezeu, descoperită prin jertfa Mielului, care umple inima poporului lui Dumnezeu cu bucurie și recunoștință, va umple inima celor nelegiuți cu o durere și cu o vinovăție cumplite. Dacă ar fi acceptat darul mântuirii oferit lor prin Miel, ar fi scăpat de judecata condamnării. Descoperirea Mielului față de cei nelegiuți va aduce conflictul cosmic la o rezolvare pașnică.

ARMONIE UNIVERSALĂ

În timpul judecății finale, cea mai convingătoare dovadă pe care o va da Dumnezeu celor nelegiuți, lui Satana și demonilor lui la Curtea Sa de justiție va fi dragostea Lui care s-a sacrificat pe cruce prin Mielul junghiat. De fapt, este singura dovadă care va fi prezentată și este suficientă. Puterea ei de convingere nu poate fi înțeleasă pentru că va ține întregul Univers unit de-a lungul veșniciei. Privind la Victima jertfită, forțele răului vor recunoaște și vor mărturisi că Dumnezeu este într-adevăr drept în judecata Lui împotriva lor și că merită să moară, întrucât aceasta le-a fost alegerea.

Ioan a anticipat acest moment când a scris: „Și pe toate făpturile care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare și tot ce se află în aceste locuri le-am auzit zicând: «Ale Celui ce șade pe scaunul de domnie și ale Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor»” (Apocalipsa 5:13; cf. Iuda 14, 15). Universul întreg va mărturisi la unison „spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul” (Filipeni 2:11). În ulti-

ma bătălie, Universul va fi curățat de prezența puterilor întunericului și de rezultatul lucrării lor. Apoi „am văzut un cer nou și un pământ nou” (Apocalipsa 21:1).

CONCLUZIE

Dragostea este cea care încadrează conflictul cosmic. Înainte de apariția păcatului, Universul vibra într-o armonie desăvârșită prin puterea dragostei, iar înainte de încheierea acestui război, dragostea este aceea care aduce lucrurile din nou într-o armonie desăvârșită. În centrul soliilor celor trei îngeri se găsește această relație uimitoare de proporții cosmice, pe care întreaga lume are nevoie să o audă pentru a se pregăti pentru venirea lui Hristos. Biserica nu ar trebui să cruțe niciun efort pentru a pune fiecare învățătură pe care o deține, mai ales escatologia ei, și fiecare acțiune în slujba Evangheliei veșnice a mântuirii prin credința în Mielul lui Dumnezeu (cf. Apocalipsa 14:12). Acesta este mesajul Domnului către lume, și el ar trebui să fie exemplificat prin cuvintele și faptele noastre.

¹ Cu excepția cazurilor când se specifică altceva, citatele din Biblie sunt luate din versiunea Cornilescu.

² Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 666.

³ Ellen G. White, *Viața lui Isus*, p. 58.

Întrebări pentru meditație

1. Cum putem împărtăși cu oamenii echilibrul perfect care este între dragostea și dreptatea caracterului lui Dumnezeu?
2. Discutați următorul citat din prelegerea de astăzi: „Dragostea este cea care încadrează conflictul cosmic.” Cum influențează acest lucru umblarea noastră zilnică cu Isus?
3. Cum putem împărtăși cel mai bine cele trei solii îngerești cu următoarea generație de adventiști?

Al doilea Sabat dimineața

Cele trei solii îngeresti

O platformă sigură
pentru timpul sfârșitului

ELLEN G. WHITE

Am văzut un grup care stătea bine păzit și ferm, care nu arunca nici măcar o privire către cei care doreau să zdruncine credința întemeiată a celor credincioși. Dumnezeu S-a uitat asupra lor aprobator. Mi-au fost arătate trei trepte – prima, a doua și cea de-a treia solie îngerească. Îngerul care mă însoțea a spus: „Vai de acela care va mișca o cărămidă sau va deranja fie și cu un vârf de ac aceste solii. Înțelegerea adevărată a acestor mesaje este de o importanță vitală. Destinul sufletelor atârână de modul în care sunt primite.” Am fost iarăși purtată de-a lungul acestor solii și am văzut cât de scump plătiseră cei din poporul lui Dumnezeu pentru experiența lor. Ea fusese obținută prin multă suferință și conflict sever. Dumnezeu îi condusesese pas cu pas, până când îi plasase pe o platformă solidă, de neclintit. Am văzut diferite persoane apropiindu-se de platformă și examinându-i fundația. Bucurându-se, unii au urcat imediat pe ea. Alții au început să critice temelii. Doreau să se facă îmbunătățiri, pentru că, ziceau ei, atunci ar fi fost platforma desăvârșită și poporul mult mai fericit. Unii au coborât de pe platformă pentru a o examina și au declarat că este așezată greșit. Dar am văzut că aproape toți stăteau ferm pe platformă și îi implorau pe cei care pășiseră în afara ei să înceteze să se mai plângă; căci Dumnezeu era Maistrul Constructor, și ei luptau împotriva Lui. Au reamintit minunata lucrare a lui Dumnezeu care i-a condus la platforma solidă și, toți împreună, și-au ridicat ochii către cer și l-au dat laudă lui Dumnezeu cu glas tare. Lucrul acesta i-a mișcat pe unii din cei care se plânseseră și părăsiseră platforma și, cu priviri pline de umilință, au urcat din nou pe ea.

Atenția mi-a fost îndreptată către vestirea primei veniri a lui Hristos. Ioan fusese trimis în puterea și în duhul lui Ilie pentru a pregăti calea pen-

tru Isus. Cei care au respins mărturia lui Ioan nu au beneficiat de învățăturile lui Isus. Împotrivirea lor față de solia care prevestea venirea Sa i-a plasat într-un loc în care nu puteau primi cu plăcere cea mai puternică dovadă că El era Mesia. Satana i-a condus pe cei care au respins solia lui Ioan să meargă încă și mai departe, să-L respingă și să-L răstignească pe Hristos. Făcând acest lucru, ei s-au plasat într-un loc în care nu puteau primi binecuvântările Zilei Cincizecimii, care i-ar fi învățat calea către Sanctuarul ceresc. Sfâșierea perdelei de la templu a arătat că jertfele și rânduielile iudaice nu aveau să mai fie primite. Marea Jertfă fusese adusă și acceptată, iar Duhul Sfânt, care a coborât în Ziua Cincizecimii, a purtat mintea ucenicilor de la sanctuarul pământesc către cel ceresc, în care Isus intrase prin propriul Său sânge, pentru a revărsa asupra ucenicilor Săi foloasele ispășirii făcute de El.

Dar iudeii au fost lăsați într-un întineric total. Au pierdut toată lumina pe care ar fi putut s-o aibă asupra planului de mântuire și s-au încrezut mai departe în jertfele și arderile lor de tot inutile. Sanctuarul ceresc luase locul celui pământesc – cu toate acestea, ei nu știau nimic de această schimbare. Din acest motiv, ei nu au putut beneficia de mijlocirea lui Isus în Locul Sfânt.

Mulți privesc cu oroare la calea urmată de iudei când L-au respins și L-au răstignit pe Hristos; iar când citeșc istorisirea rușinoasei Lui maltratări, ei cred că îl iubesc și nu L-ar fi tăgăduit, ca Petru, sau nu L-ar fi răstignit ca iudeii. Dar Dumnezeu, care citește inimile tuturor, a pus la probă acea iubire pe care ei mărturiseau că o simt față de Isus. Tot cerul a privit cu cel mai adânc interes primirea primei solii îngerești. Dar mulți care au mărturisit că-L iubesc pe Isus și care au vărsat lacrimi când au citit povestea crucii au luat în râs vestea cea bună a

Asigură-te că ți-ai zidit casa pe stâncă. Nu risca veșnicia pe temeiul unei probabilități.

venirii Sale. În loc să primească solia cu bucurie, au declarat că este o amăgire. I-au urât pe cei care iubeau venirea Sa și i-au dat afară din biserici. Cei care au respins prima solie nu au putut avea vreun avantaj de la cea de-a doua; și nu au avut nimic de câștigat nici prin strigătul de la miezul nopții, care trebuia să-i pregătească să intre cu Isus în Locul Preasfânt din Sanctuarul ceresc. Și, respingând primele două solii, ei și-au întunecat în așa măsură priceperea, încât nu pot vedea nici urmă de lumină în cea de-a treia solie îngerească, care arată calea către Sfânta Sfințelor.

Am văzut că, după cum iudeii L-au răstignit pe Isus, tot așa bisericile cu numele răstigniseră aceste trei solii și nu au, prin urmare, nici cea mai vagă cunoștință în ce privește calea către Sfânta Sfințelor și nici nu pot beneficia de mijlocirea săvârșită de Hristos acolo. Asemenea iudeilor, care își aduceau jertfele inutile, ei își înalță rugăciunile nefolositoare către încăperea pe care Isus a părăsit-o; iar Satana, mulțumit de această amăgire, își ia o aparență religioasă și îndreaptă către sine mintea acestor așa-zisi creștini, lucrând cu puterea lui semne și minuni mincinoase pentru a-i imobiliza în capcană. Pe unii îi amăgește într-un fel, pe alții într-altul. El are pregătite amăgiri diferite pentru a influența minți diferite. Unii privesc cu oroare asupra uneia dintre amăgiri, în timp ce primesc cu brațele deschise o alta. Satana îi amăgește pe unii prin

spiritism. Vine, de asemenea, și ca înger de lumină și își răspândește influența în toată țara prin intermediul reformelor false. Bisericile jubilează și consideră că Dumnezeu lucrează într-un mod minunat pentru ei, când de fapt este lucrarea unui alt duh. Entuziasmul se va stinge și va lăsa lumea și biserica într-o stare mai rea decât înainte.

Am văzut că Dumnezeu are copii sinceri printre adventiștii cu numele și în bisericile căzute și, înainte ca plăgile să fie turnate, pastori și membri vor fi chemați afară din aceste biserici și vor primi cu bucurie adevărul. Satana știe aceasta; și, înainte de a fi dată marea strigare a celui de-al treilea înger, el stârnește un entuziasm în aceste grupări religioase, pentru ca aceia care au respins adevărul să poată gândi că Dumnezeu este cu ei. El nădăjduiește să-i amăgească pe cei cinștiți și să-i facă să creadă că Dumnezeu încă lucrează pentru biserici. Dar lumina va străluci și toți aceia care sunt cinștiți vor părăsi bisericile căzute și vor lua poziție alături de rămașișă. – ST 258.3; ST 261.1

* * *

Propovăduirea primei, a celei de-a doua și a celei de-a treia solii îngerești a fost localizată de Cuvântul Inspirației. Niciun cui sau ac nu trebuie să fie înlăturat. Nicio autoritate omenească nu are dreptul de a schimba localizarea celor trei solii mai mult decât are dreptul de a înlocui Noul Testament cu cel Vechi. Vechiul Testament este Evanghelia prezentată în imagini și

simboluri. Noul Testament este substanța. Ambele sunt la fel de importante. Vechiul Testament prezintă lecțiile venite de pe buzele lui Hristos, iar lecțiile acestea nu și-au pierdut puterea de influență în niciun amănunt.

Prima și a doua solie au fost vestite în 1843 și 1844, iar acum ne aflăm în timpul propovăduirii celei de-a treia, dar încă trebuie să fie propovăduite toate cele trei solii. Acum este la fel de important ca oricând înainte ca ele să le fie repetate aceluia care caută adevărul. Noi trebuie să le proclamăm prin cuvântări și scrieri, arătând ordinea lor, prezentând și aplicația profețiilor care ne aduc la solia îngerului al treilea. Fără prima și a doua solie, nu poate să fie a treia. Aceste solii trebuie să fie vestite lumii prin publicații și cuvântări, arătând în cursul istoriei profetice lucrurile care au fost și cele care vor fi. – SA2 58.4; SA2 59.1

Lucrarea noastră este aceea de a vesti poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos. „Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeul tău, Israele!” (Amos 4:12) este avertizarea care trebuie să-i fie dată lumii. Este o avertizare pentru fiecare dintre noi. Suntem chemați să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne. Fratele meu, tu ai de făcut o lucrare, și anume aceea de a lua jugul lui Hristos. Asigură-te că ți-ai zidit casa pe stâncă. Nu risca veșnicia pe temeiul unei probabilități. Poate că nu vei trăi pentru a trece prin evenimentele periculoase care încep să se desfășoare acum. Viața nimănui nu

este asigurată pentru nicio perioadă precisă. Oare nu ar trebui să veghezi în fiecare clipă? Nu ar trebui să te cercezi pe tine însuși cu atenție și să te întrebi: Ce va fi veșnicia pentru mine? – SA2 64.6

Povara cea mare a sufletului tău să fie: Este inima mea înnoită? Este sufletul meu schimbat? Sunt păcatele mele iertate prin credința în Hristos? Am fost eu născut din nou? Răspund eu invitației: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă” (Matei 11:28)? Consideri tu toate lucrurile ca fiind o pierdere față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus? Simți tu că ai datoria de a crede fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu? – SA2 65.1

(Manuscript 32, 1896 [see also *Manuscript Releases*, vol. 17, pp. 6–23]).

Întrebări pentru meditație

1. Ce avem de învățat de la cei care au predicat prima venire a lui Hristos? De ce este semnificativ acest lucru pentru cei care așteaptă a doua Sa venire?
2. Gândiți-vă la moduri creative prin care putem transmite soliiile celor trei îngeri oamenilor din jurul nostru care nu sunt familiarizați cu adevărul biblic.

Acest articol a fost preluat din cartea *Scrieri timpurii*, pp. 258–261 și din Manuscrisul 32, anul 1896. Adventiștii de Ziua a Șaptea cred că Ellen G. White (1827–1915) și-a exercitat darul biblic al profeției pe parcursul a mai bine de șaptezeci de ani de slujire publică.

Mesaj pentru Darul Săptămânii de Rugăciune 2021

Apropierea de Dumnezeu

În cadrul Săptămânii de Rugăciune, suntem invitați din nou, ca în fiecare an, să ne întâlnim cu Dumnezeu în rugăciune, în calitate de credincioși. Este interesant de observat că această întâlnire cu Dumnezeu joacă un rol important atât în Biblie, cât și în domeniul darurilor. Vom discuta pe scurt acest lucru luând ca ilustrație prezentarea jertfelor arse, așa cum este descrisă în Leviticul 1:2. „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: «Când cineva dintre voi va aduce un dar Domnului, să-l aducă din vite, fie din cireadă, fie din turmă.»”

Cuvântul *corban* din limba ebraică înseamnă „jertfă”, înseamnă „a se apropia”, precum și „a prezenta”. Ne oferă un prim indiciu cu privire la motivația persoanei care aduce jertfa. Când aducem o jertfă, aceasta înseamnă o exprimare a dorinței noastre de a ne apropia de Dumnezeu.

De asemenea, este important să observăm că jertfa trebuie oferită de bunăvoie. Israeliții ar fi trebuit să Îl cunoască pe Dumnezeu ca pe un Dumnezeu al harului. Dumnezeu dorește să ne închinăm Lui aducând darurile noastre de bunăvoie. Semnificația specială a acestor daruri este, de asemenea, dezvăluită în versetul 4: „Să-și pună mâna pe capul dobitocului adus ca ardere-de-tot, și va fi primit de Domnul, ca să facă ispășire pentru el!”

Așezarea mâinii pe capul animalului de jertfă adus ca ardere-de-tot însemna că persoana care aducea jertfa s-a identificat cu animalul de sacrificiu.

Era o modalitate pentru credincios de a-și exprima devotamentul față de Dumnezeu. Această devoțiune totală a fost, de asemenea, exprimată în mod clar prin faptul că jertfa aceasta era un sacrificiu total: întregul corp al animalului era ars pe altar. Devoțiunea față de Dumnezeu făcea ca această jertfă să aibă „un miros plăcut” pentru Dumnezeu. Pavel a preluat aceeași idee în Romani 12:1, când a adresat bisericii din Roma următoarele cuvinte: „Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.”

De asemenea, pentru Pavel, acest devotament total față de Dumnezeu a fost o consecință „firească” a experienței mântuirii și îndreptării prin credință.

În sfârșit, această devoțiune față de Dumnezeu și față de misiunea noastră este și motivul pentru care, de aproape o sută de ani, s-au adunat daruri pentru misiunea mondială. Anul trecut, în Diviziunea noastră, s-au oferit aproximativ 900 000 de euro în cadrul Săptămânii de Rugăciune — cu aproximativ 2% mai mult decât darurile strânse în anul precedent. Luând în considerare scăderea de aproximativ 25% a celorlalte daruri pentru misiunea mondială (Școala de Sabat și Sabatul al 13-lea), este un semn al interesului acordat predicării Evangheliei atât înainte, cât și după perioada pandemică.

Darurile Săptămânii de Rugăciune vor fi trimise în totalitate Conferinței Generale. Ea va folosi aceste daruri în mod special ca sprijin financiar pentru misionarii din țările în care nu este posibil să se finanțeze la nivel local activitatea misiunilor. Aceste țări sunt în special cele din fereastra 10/40 (între paralelele 10 și 40). Centrele de influență, așa cum sunt numite, vor beneficia și ele de aceste daruri, pentru a răspândi Evanghelia populației din marile orașe. Proiectele pentru deschiderea de noi teritorii în Diviziunea noastră vor fi, de asemenea, finanțate prin aceste daruri.

Aș dori să mulțumesc încă de pe acum celor care vor aduce daruri la sfârșitul acestei Săptămâni de Rugăciune pentru a sprijini misiunea mondială.

Evenimentele din ultimii doi ani ne-au arătat cât de repede se poate schimba lumea noastră la nivel mondial. Am experimentat binecuvântarea și providența deosebită a lui Dumnezeu. Unii dintre voi i-ați pierdut pe cei dragi. Mulți au suferit mari pierderi financiare din cauza crizei provocate de coronavirus. Mulți au realizat că viața lor a devenit nesigură.

În mod special în astfel de situații ar trebui să ne bazăm pe Cuvântul lui Isus, care spune: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele pentru că izbăvirea voastră se apropie” (Luca 21:28).

Să rămânem uniți prin credință.

Norbert Zens, trezorier, Diviziunea Inter-Europeană (EUD), Berna, Elveția

Tabloul celor trei solii îngerești

GEORGEL PÎRLITU

MESAJUL CELOR TREI SOLII ÎNGEREȘTI

Cele trei solii îngerești sunt ca un tablou, ca o pictură de o complexitate rară. Îngeri, teamă, slavă, judecată, închinare, Creator, Babilon, necurăție, fiară, icoană, mânie, Dumnezeu, chin, pucioasă, Miel și fum sunt doar câteva din „culorile” care compun complexitatea acestui tablou. Despre fiecare dintre aceste „culori” se pot scrie sute de pagini, dar oricât de mult s-ar scrie nu ar fi de ajuns, pentru că multe din acestea transcend lumea, timpul și spațiul în care noi trăim.

Dumnezeu, care a pictat tabloul celor trei solii îngerești, a ales cele mai speciale culori pentru ca cel care „privește” să fie impresionat și câștigat de partea Lui. Este o perfectă îmbinare de subiecte pe care doar o minte infinită o putea crea. În acest tablou îl găsim pe Dumnezeu, pe diavol, pe om, binele și răul, adevărul și minciuna, precum și binecuvântările ascultării și consecințele neascultării.

Cu toate acestea, cele mai dominante „culori” sunt dragostea și dreptatea lui Dumnezeu, pentru că cele trei solii îngerești sunt fundamentate pe acestea, ambele fiind caracteristici de bază ale

naturii Sale divine. Când Dumnezeu i-a spus lui Adam: „Poți să mănânci, după plăcere, din toți pomii din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit” (Geneza 2:16-17), bunătatea și dreptatea lui Dumnezeu se împleteau în acțiune. În bunătatea Lui, Dumnezeu pune la dispoziția lui Adam toate binecuvântările grădinii, iar în dreptatea Lui, El îl informează din ce pom nu trebuiau să mănânce. În același fel, dragostea și dreptatea lui Dumnezeu sunt temelia mesajului celor trei solii îngerești.

MESAJUL ȘI ASUMAREA UNEI POZIȚII

Acest mesaj vizează fiecare persoană și cere asumarea unei poziții, pentru că Dumnezeu știe că, în lupta dintre bine și rău în care omul este implicat de peste șase mii de ani, nimeni nu poate fi neutru. Nu doar că nu poate fi neutru, dar nu poate sta „cu mâinile în sân”, în sensul că o poziție de neutralitate nu este totul. Aceasta înseamnă că omul nu doar va alege de partea cui să stea, dar va alege și de partea cui să lupte. Omul va lupta fie de partea binelui, fie de partea răului.

Ne putem gândi la poporul evreu din timpul Domnului Hristos, care a trăit în contextul în care lupta dintre bine și rău era la cea mai înaltă intensitate. Acest popor nu doar că a ales de partea cui să stea, dar a ales de partea cui să lupte. Priviți-l ridicându-l cu brutalitate din Ghetsimani. Priviți-l cum îl umilește în curtea de afară. Priviți-l cum strigă: „Răstignește-L!” Priviți-l bătându-l fără milă cuie în mâini și picioare. Fără să conștientizeze ce se întâmplă, poporul care sute de ani l-a așteptat pe Mesia, când Acesta a venit, în loc să-L primească, îl răstignește.

Ce gând înfricoșător este acesta! Să ajungi să lupți împotriva binelui pe care l-ai propovăduit o viață între-

gă? Să lupți împotriva Evangheliei? Să lupți de partea Babilonului? Să lupți de partea fiarei? Este posibil? Sigur. Pentru că cele trei solii îngerești, ca oricare altă solie a lui Dumnezeu, presupun asumarea unei poziții prin înrolarea într-una din cele două tabere.

ESTE ATÂT DE UȘOR SĂ PROPOVĂDUIM EVANGHELIA, DAR ...

Este atât de ușor să propovăduim solia primul înger, care gravitează în jurul Evangheliei, dar fără să avem spiritul acesteia. La întrebarea Domnului Hristos: „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?”, tânărul bogat a oferit un răspuns magistral: „Să iubesci pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta ... și pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Ce bine sună această declarație! Este ca o simfonie care înalță. Privindu-l pe tânăr prin prisma acestui răspuns nu putem fi decât încântați, dar citind continuarea relației biblice, perspectiva se schimbă. Când Isus a ieșit din zona teoretică și s-a îndreptat spre zona practică vorbindu-i despre săraci, tânărul a plecat. Nu doar că a plecat, dar a plecat foarte întristat, pentru că dimensiunea practică a poruncilor nu făcea parte din experiența lui de viață.

Pentru că tânărul era blocat în zona teoretică, Isus îi vorbește despre omul căzut între tâlhari, relatare care nu se referea la o pildă, ci la un fapt real. Un om bătut, jefuit și lăsat să moară putea să declanșeze în mintea acestui tânăr mecanismele necesare schimbării. Cu toate că a înțeles răspunsul la întrebarea: „Cine este aproapele meu?”, tânărul preferă să rămână la frumoasa teorie pe care o cunoștea din copilărie, fără să încerce primii pași în dimensiunea practică.

Deoarece aceeași capcană ne amenință și pe noi, cuvintele inspirației sunt potrivite și astăzi: „El a arătat că aproapele nostru nu înseamnă doar cel care face parte din biserica

noastră sau împărtășește credința noastră. Acest fapt nu are nicio legătură cu rasa, culoarea sau deosebirea de clasă socială. Aproapele nostru este orice persoană care are nevoie de ajutorul nostru. Este fiecare suflet lovit și rănit de vrăjmaș. Aproapele nostru este orice om care îi aparține lui Dumnezeu.” – *Parabolele Domnului Hristos*, p. 156

ESTE ATÂT DE UȘOR SĂ PROPOVĂDUIM CĂDEREA BABILONULUI, DAR ...

Este atât de ușor să propovăduim căderea Babilonului, dar noi să hrănim și să propovăduim idei confuze cu privire la adevăr. Trăim o perioadă de libertate, o perioadă în care ne putem exprima părerile și credința fără teama pe care o aveam altă dată. În acest context favorabil exprimării libere, idei străine de adevăr sunt promovate mai ușor ca niciodată până acum. Oricine dorește să vorbească, sau să scrie în spațiul public o poate face cu mare ușurință. În acest fel, idei care altădată nu aveau nicio căutare penetrează astăzi biserica. Idei despre Duhul Sfânt, Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul, Spiritul Profetic, Sfânta Scriptură și multe altele sunt prezentate ciuntit, sau după propria înțelegere.

Nu discutăm acum despre sinceritatea celor care transmit aceste idei, ci despre impactul acestora asupra celor de lângă noi, sau chiar asupra noastră. Sinceritatea nu va micșora cu nimic consecințele unei idei greșite. Dacă în mod sincer, dar greșit îndrum o persoană să călătorească spre nord pentru a găsi Bucureștiul, aceasta va ajunge în Ploiești, nu în București, în ciuda sincerității mele. Cât de important este ca, înainte de a transmite informații „noi” cu statut de „adevăr prezent”, să verificăm busola, care a fost și va rămâne Sfânta Scriptură.

Iată ce spune Ellen G. White în legătură cu ideile greșite pe care popo-

Noi suntem cei trei îngeri care trebuie să colaboreze cu îngerii.

rul evreu le avea cu privire la Mesia, idei care îi afectaseră chiar și pe ucenici: „Așteptările lor după un Mesia care să pună mâna pe tronul și puterea împărătească, în conformitate cu dorințele oamenilor, îi duseseră la rătăcire. Aceasta nu s-ar fi potrivit cu o dreaptă înțelegere a coborârii Lui de la poziția cea mai înaltă la poziția cea mai de jos pe care ar fi putut să o ocupe. Hristos dorea ca ideile ucenicilor Săi să fie curate și adevărate în toate privințele. Ei trebuiau să înțeleagă pe cât era cu putință toate cele privitoare la paharul suferințelor ce-l fusese rânduit. El le arată că lupta îngrozitoare pe care ei nu o puteau încă pricepe era împlinirea unui legământ încheiat încă înainte de întemeierea lumii.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 465

Ideile greșite au un impact negativ nu doar asupra celor din jur, ci și asupra celor care le transmit. Un argument în acest sens este cazul saducheilor, care aveau idei greșite cu privire la Dumnezeu. Despre aceștia, Ellen G. White scrie: „Ideile lor despre Dumnezeu le influențau caracterul. După concepția lor, El n-avea niciun interes față de om și, ca urmare, nici ei nu aveau vreo considerație unul față de altul, ci erau foarte dezbinați.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 345

ESTE ATÂT DE UȘOR SĂ PROPOVĂDUIM ÎMPOTRIVA FIAREI ȘI ICOANEI EI, DAR ...

Este atât de ușor să propovăduim împotriva fiarei și a icoanei ei, dar

devotamentul nostru față de Dumnezeu să nu fie unul total.

Pentru a înțelege această realitate, ne putem gândi la David, care este revoltat de întâmplarea cu mielușeaua, în vreme ce tocmai el se făcea vinovat de același păcat.

Ne mai putem gândi la evenimentul petrecut în Valea Dura, acolo unde avea loc recunoașterea oficială a unui nou Dumnezeu. Era vorba despre o procesiune bine cunoscută de popor, care era obișnuit cu inventarea de noi dumnezei. La un anumit semnal transmis de instrumente, mii de persoane trebuiau să se plece pe genunchi înaintea chipului înălțat. Deoarece în mulțime se aflau și evrei care nu se închinau la chipuri cioplite, turnate sau pictate, a fost construit un cuptor pentru a-i speria. La semnalul dat, poporul s-a grăbit să se plece pe genunchi. Doar trei tineri rămân dreți ca brazilii.

Ceea ce este trist este faptul că în Valea Dura nu se aflau doar trei evrei, ci mii de evrei care, de frică, s-au plecat pe genunchi. Poate că unii dintre aceștia, înainte de a se da semnalul, au aruncat jos o piatră și la semnal s-au plecat să ridice piatra de jos, nu ca să se închine chipului. În acest fel, nu călcau nici porunca împăratului, nici porunca lui Dumnezeu.

Un devotament de 99,99% se pare că este problema celor aproximativ două miliarde de persoane care compun creștinismul de azi. Îl ascultăm pe Dumnezeu în toate, dar doar într-un punct unde nu se potrivește cu modul nostru de gândire ne permitem să procedăm altfel.

MESAJUL ȘI TRANSMITEREA LUI

Este foarte interesant faptul că Dumnezeu este preocupat nu doar de mesajul celor trei solii îngerești, ci și de transmiterea lui. Dumnezeu nu s-a mulțumit doar să conceapă acest mesaj, ci s-a îngrijit ca acesta să fie

transmis. Cât îl ajută pe bolnav faptul că pe biroul unui medic există o rețetă pentru boala lui dacă aceasta nu ajunge la el? Nu îl ajută cu nimic. În același fel, Dumnezeu vrea ca aceste solii să ajungă la oameni.

În tabloul celor trei solii îngerești, Dumnezeu a scos în evidență transmiterea mesajului folosindu-se de trei îngeri. Aceștia nu reprezintă îngerii care locuiesc în preajma tronului lui Dumnezeu, ci ne reprezintă pe noi. Este adevărat că de-a lungul istoriei Dumnezeu a folosit îngeri pentru transmiterea mesajului, dar acestea au fost cazuri excepționale. Nu acesta este modul obișnuit al lui Dumnezeu de a transmite mesaje către oameni. Dacă ne gândim la chemarea lui Moise, a profeților, a apostolilor, este ușor să înțelegem că Dumnezeu obișnuiește să transmită mesaje oamenilor folosindu-se de oameni.

Frumos exprimă inspirația acest mare adevăr: „Noi trebuie să fim împreună-lucrători cu îngerii cerești pentru a-L prezenta lumii pe Isus. Cu o ardoare aproape nerăbdătoare, îngerii ne așteaptă să conlucrăm cu ei, deoarece omul trebuie să fie mijlocul prin care să comunice cu omul. Și atunci când ne predăm lui Hristos cu devotament, din toată inima, îngerii se bucură că pot să vorbească prin glasul nostru, pentru a descoperi iubirea lui Dumnezeu.” – *Hristos, Lumina lumii*, p. 163

Întrebări pentru discuție:

1. Cum putem avea spiritul Evangheliei?
2. Cum putem lupta împotriva Babilonului spiritual?
3. Cum putem fi devotați lui Dumnezeu 100 %?
4. De ce vrea Dumnezeu ca noi să fim mesagerii Săi?

Copii curajoși

Consecvenți în a-L urma pe Isus

Autorul rubricii pentru copii de anul acesta este **Randy Fishell**. Fishell este cunoscut generațiilor mai tinere de adventiști pentru activitatea desfășurată ca redactor al revistei *Guide*. Are un master în teologie și este autorul seriei pentru copii „Tucker Barnes & Prietenii”.

Dumnezeu are o misiune specială pentru tine!

„Apoi mi-a zis: «Trebuie să prorocești [înveți] din nou cu privire la multe noroade, neamuri, limbi și împărați»” (Apocalipsa 10:11, BIC).

PERICOL ÎN ALASKA

Întregul oraș Nome, din Alaska, se afla în mare pericol. Era anul 1925, iar orașul Nome, aflat undeva aproape de Cercul Polar, nu avea decât un singur doctor.

„Cred că aveți copilașul bolnav de amigdalită”, le-a spus doctorul Curtis Welch câtorva părinți. Dar pe măsură ce mai multe cazuri cu simptome similare au apărut, s-a gândit dacă nu cumva greșise diagnosticul. Când oamenii au început să moară, și-a dat seama care era adevărul: o epidemie de difterie, o boală mortală, se infiltrase în orașul lor.

„Rezervele noastre de medicamente sunt prea vechi pentru a mai fi folosite”, le-a explicat doctorul Welch oamenilor. Iar cea mai apropiată sursă de medicamente care puteau fi folosite era la sute de kilometri depărtare! Nome era în întregime înconjurat cu gheață, așa că ambarcațiunile nu puteau fi de niciun folos. Cele câteva avioane care ar fi putut ajunge acolo fuseseră scoase din circulație pe timpul iernii, iar snow-mobilul nu fusese încă inventat!

Doctorul Welch a trimis de urgență autorităților o telegramă:

„O EPIDEMIE DE DIFTERIE ESTE APROAPE [SIGUR] AICI. AM NEVOIE URGENTĂ DE UN MILION DE UNITĂȚI DE TRATAMENT PENTRU [DIFTERIE].”

Între timp, undeva la sute de kilometri depărtare, necesarul de medicamente a fost în cele din urmă acoperit. Dar cu ce să ajungă până în Nome? Un om pe nume Mark Summers a sugerat să fie trimise cu ajutorul unor sănii trase de câini. Era singura speranță de a ajunge la Nome înainte ca o epidemie cumplită de difterie să izbucnească.

Călătoria din punctul de plecare Nenana până la Nome era de o mie optzeci și cinci de kilometri (674 de mile). În mod normal ar fi durat aproximativ treizeci de zile, însă acest timp trebuia acum foarte mult scurtat.

Călătoria a început, iar câinii și eschimoșii au fost nevoiți să facă față degerăturilor și altor provocări. Echipa a înaintat hotărâtă peste lanțuri muntoase primejdioase și prin furtuni de zăpadă orbitoare.

Misiunea a fost un succes! Spre uimirea tuturor, întreaga călătorie a durat doar cinci zile și jumătate. Din păcate, un preț a fost plătit, pentru că cel puțin cinci câini și-au pierdut viața.

În cele din urmă în Nome nu s-au înregistrat mai mult de zece decese, iar în acel timp orașul avea o mie trei sute de locuitori și încă zece mii în împrejurimi. Și totul datorită unei misiuni de salvare care a fost planificată și îndeplinită.

* Versetele biblice din aceste prelegeri pentru copii sunt preluate din ediția BIC, *Biblia Internațională a Copiilor*, copyright © 1986, 1988, 2008, 2015 de Tommy Nelson. A fost acordată permisiunea pentru utilizarea lor în acest material.

Sursa pentru povestiri:

https://en.wikipedia.org/wiki/1925_serum_run_to_Nome
[https://en.wikipedia.org/wiki/Togo_\(dog\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Togo_(dog))

GÂNDEȘTE-TE

- Ai fost vreodată într-o misiune specială? Care anume?
- Cum ți se pare faptul că faci parte dintr-un grup special care a fost chemat să-i ajute pe alții să fie gata pentru revenirea lui Isus?

IDEEA RUGĂCIUNII DE AZI:

Mulțumește-i lui Dumnezeu pentru că te-a invitat să fii parte din misiunea Lui pentru timpul sfârșitului. Roagă-L să te ajute să înțelegi mai bine aceste mesaje și modul cum le poți împărtăși cu alții.

Vești bune pentru toată lumea

„Apoi am văzut un alt înger care zbura foarte sus. Îngerul avea Evanghelia veșnică pentru a o predica celor care trăiesc pe pământ” (Apocalipsa 14:6, BIC).

VEȘTI BUNE ÎN PARC

Teodora și Tania* erau cam plictisite. „Să mergem prin parc”, a sugerat Teodora. Când au ajuns, parcul era aproape gol, cu excepția a trei băieți care adunau pietre și le duceau în vârful unui tobogan din apropiere.

„Ce faceți aici?” i-a întrebat Teodora pe băieți. Dar în loc să răspundă, fiecare băiat a luat câte o piatră și a îndreptat-o spre fete! Teodora i-a cerut în taină înțelepciune lui Dumnezeu.

Dintr-un motiv oarecare, în loc să fugă, Teodora a întrebat: „Cum vă cheamă?”

Băieții păreau confuzi: „Nu vă este frică de noi?” a întrebat unul dintre ei.

„Puțin, dar L-am rugat pe Dumnezeu să fie cu noi”, a răspuns Teodora.

Acum, bătașii erau de-a dreptul nedumeriți! Au aruncat „muniția” și au coborât de pe tobogan. În acel moment, Teodora i s-a părut că aude o șoaptă: „Vorbește-le despre Dumnezeu. Vor asculta.” S-a uitat în jurul lor, iar Tania părea să facă același lucru, dar nimeni nu era pe aproape.

Cei trei băieți au venit la fete și le-au spus cum îi cheamă. Nu după mult timp, fetele le vorbeau despre Isus, iar ei ascultau. În cele din urmă, unul dintre băieți le-a cerut fetelor să se roage. Când au terminat, băiatul s-a rugat și el, cerându-l lui Isus să îl ierte.

Când au ajuns acasă, Teodora a zis: „Tania, când eram în parc am auzit o șoaptă care-mi spunea să le vorbesc băieților despre Isus.”

Ochișorii Taniei s-au făcut mari. „Și eu am auzit-o!” a exclamat ea. Fetele l-au mulțumit chiar atunci Domnului pentru ocazia pe care le-a dat-o de a împărtăși vestea bună a mântuirii.

*Nu sunt numele reale.

Relatare adaptată după Rachel Woitt, „O șoaptă și o rugăciune”, din *Guide*, 10 decembrie 2005.

GÂNDEȘTE-TE

■ Cum ai explica Evanghelia într-una sau două propoziții?

■ Te simți incomod cu ideea de a împărtăși vestea bună a salvării și dragostei lui Isus? Dacă ți se întâmplă asta, ce crezi că te face să te simți așa?

IDEEA RUGĂCIUNII DE AZI:

Roagă-L pe Dumnezeu să îți arate ce înseamnă Evanghelia cu adevărat în viața ta. Roagă-te să fii gata să împărtășești Evanghelia când este un moment potrivit.

Renunțați la păcat!

„Închinați-vă lui Dumnezeu ... A sosit timpul ca Dumnezeu să judece toți oamenii!” (Apocalipsa 14:7, BIC).

UN BĂTĂUȘ ÎL ÎNTÂLNEȘTE PE ISUS

Trei bărbați furioși au dat buzna în locul unde tatăl lui Carl, un pastor adventist, le vorbea oamenilor despre Isus. „Ai zece minute să dispari de aici!” a strigat unul dintre ei. Acei bărbați aveau cu ei o pușcă, un cuțit și o bară lungă de metal.

„În zece minute ne întoarcem să vă batem!” a strigat omul cel rău. Și apoi, cei trei bătauși s-au întors și au plecat.

Oare ce va face tata? se întreba Carl. *Oare se va opri din predicat și le va spune oamenilor să plece?* Însă tatăl, în loc să plece, a continuat să vorbească!

După aproximativ zece minute, cei trei bărbați au revenit. Carl s-a uitat la fețele lor. *Acum chiar sunt furioși!* s-a gândit el.

Dar când Carl s-a uitat la tatăl lui, a observat ceva. Tatăl i-a privit pe acești bărbați direct în ochi. Când a făcut asta, bărbații au început să tremure, s-au dat înapoi și au plecat!

După câteva săptămâni, tatăl lui Carl oficia un botez la un râu din apropiere. Și acolo a apărut tocmai omul care venise cu bara aceea lungă de fier. „Pastore”, i-a zis el, „vreau și eu să mă botez. Dar încă nu sunt gata pentru că am fost un om foarte rău.”

Oare poate un astfel de om să se schimbe și să-L slujească pe Isus? se întreba Carl. Dar, spre surprinderea lui, peste câteva săptămâni, tatăl lui l-a botezat pe acel bărbat în râu.

Ce mândru era Carl de tatăl lui! Și cât de uimit era să vadă ce se întâmplă când cineva alege să se întoarcă de la rău și să-L urmeze pe Isus!*

* Adaptat după Barbara Westphal, „Amenințări fatale”, *Guide*, 15 decembrie 2001.

GÂNDEȘTE-TE

■ Gândește-te dacă este în viața ta vreun păcat la care vrei să renunți.

Enumeră câteva lucruri care te determină să îți iei ochii de la Isus. Cum poți schimba acest lucru?

IDEEA RUGĂCIUNII DE AZI:

Roagă-L pe Dumnezeu să te ajute să renunți la gândurile și obiceiurile greșite. Mulțumește-i pentru puterea Lui de a te schimba și pentru iertarea plină de dragoste.

Închinați-vă Dumnezeului Creator și cinstiți Sabatul Său

„El a făcut cerurile, pământul, marea și izvoarele apelor” (Apocalipsa 14:7, BIC).

AFARĂ DIN ACEASTĂ LUME

Era ajunul Crăciunului și trei bărbați se aflau foarte departe de casă. Bill, Jim și Frank nu erau nici măcar pe planeta Pământ. Cei trei astronauți se aflau în capsula spațială Apollo 8, zburând în jurul Lunii!

Din acel loc îndepărtat, echipajul putea vedea acum raze plâpânde care își făceau apariția de-a lungul planetei Pământ. Soarele lumina micuța planetă atât de îndepărtată.

Cei trei așteptaseră momentul acesta. Astronauțul Bill Anders s-a pregătit și a început să vorbească la microfon. „Ne apropiem acum de răsăritul lunar”, a spus el, „iar echipajul navei Apollo 8 are un mesaj pentru oamenii de pe Pământ.”

Oare ce au să ne spună astronauții? se întrebau oamenii.

„La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul...” Astronauțul citea din Geneza 1:1,^{*} primul verset din Biblie! A continuat să citească și apoi astronauțul Jim Lovell a preluat.

„Și Dumnezeu a numit lumina zi și întunericul I-a numit noapte.” Și aceasta făcea parte tot din istoria biblică a Creației. Astronauțul Lovell a continuat să citească și apoi a urmat cel de-al treilea astronaut.

„Și Dumnezeu a zis: «Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului și să se arate uscatul» și așa a fost.” Astronauțul Frank Borman a continuat să citească din cartea Genezei. „Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.”

Uimiți de frumusețea și miracolul pe care-l vedeau din afara spațiului, astronauții au simțit nevoia

să laude pe Cineva care este mai mare decât ei. Astronauțul Borman a încheiat cu aceste ultime cuvinte: „Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, pe toți cei care locuiți pe pământul cel bun.” Și după aceste cuvinte, Apollo 8 și-a continuat circuitul în jurul Lunii.

*Versetele citite de astronauți sunt preluate din versiunea Dumitru Cornilescu a Bibliei.

GÂNDEȘTE-TE

■ De ce crezi că Satana vrea să crezi în evoluție în loc să-L recunoști pe Dumnezeu în calitate de Creator?

De ce este important pentru Dumnezeu ca oamenii să respecte Sabatul zilei a șaptea, și nu duminica sau vreo altă zi?

IDEEA RUGĂCIUNII DE AZI:

Roagă-te ca Dumnezeu să-ți arate din ce în ce mai mult din minunile Creației Sale. Roagă-L să te ajute să respecti mereu ziua de Sabat, mai presus de orice.

Fugi de închinarea falsă!

„A urmat al doilea înger și a zis: «Este distrus! Babilonul, marele oraș, este distrus!» (Apocalipsa 14:8, BIC).

ADEVĂRUL GĂSIT ÎN TONGA

Asipeli locuia pe o insulă polineziană din Tonga, în Pacificul de Sud. Acolo alesese să urmeze religia tatălui său. Însă acum avea întrebări.

Cu puțin timp în urmă, în Tonga sosiseră doi bărbați care au început să țină întâlniri religioase. Fiind curioși, au participat și Asipeli și Manu, prietenul său. Au rămas uimiți când au învățat lucruri noi din Biblie, lucruri pe care nu le auziseră niciodată.

Asipeli și Manu au participat la întâlniri în fiecare seară. Când s-au încheiat întâlnirile, amândoi știau mai multe lucruri din Biblie. Dar era o întrebare care îi frământa: Care este biserica adevărată?

Într-o zi, Asipeli a făcut un anunț. „Mâine va ajunge în port un vas din Australia. Voi merge pe acest vas și-L voi ruga pe Dumnezeu să-mi arate o persoană care poate să-mi răspundă la întrebarea: Care este biserica adevărată?”

În port, Asipeli privea cum călătorii părăsesc marele vapor. În cele din urmă a văzut un bărbat pe care a simțit că Dumnezeu îl alesese să vorbească cu el. „Domnule, sunteți creștin?” a întrebat Asipeli.

Uimit, omul a răspuns: „De ce? Da, sunt creștin, sunt baptist. Dar de ce întreb?”

Nerăbdător, a întrebat: „Îmi puteți spune care este biserica adevărată?”

În ultimele luni, acest pasager făcuse studii biblice și învățase adevărul biblic. „Scrie la adresa asta”, i-a spus el lui Asipeli. „Ei îți vor spune care este biserica adevărată.” Asipeli a găsit un creion și a scris la adresa pe care i-a dat-o omul. Mai târziu a început niște studii biblice prin corespondență. Asipeli a învățat despre biserica adevărată a lui Dumnezeu, care credea în Isus și păzea toate Cele Zece Porunci – inclusiv Sabatul zilei a șaptea.

Nu după mult timp, Asipeli și Manu s-au botezat în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Este uimitor cum lucrează Dumnezeu când Îl invităm în viețile noastre.*

* Relatare adaptată după Walter Scragg, „Scuzați-mă, domnule, care este biserica adevărată?”, *Guide*, 14 septembrie 1966.

GÂNDEȘTE-TE

- Ai urmat vreodată ceva sau pe cineva care te-a condus într-o direcție greșită? Ce ai face diferit acum?
- Ai prieteni sau cunoștințe care fac parte din biserica ta, dar nu urmează în totalitate adevărul biblic? Cum te face să te simți acest lucru?

IDEEA RUGĂCIUNII DE AZI:

Cere-I lui Dumnezeu să-ți arate clar care este biserica adevărată. Mulțumește-I pentru că și-a păzit Cuvântul, Biblia, de-a lungul timpului pentru ca astăzi să putem citi adevărul din ea.

Rămâi lângă Biblie

„Cel de-al treilea înger a zis cu glas tare: «Va fi rău pentru persoana care se închină fiarei și idolului ei și primește semnul fiarei pe frunte sau pe mână»” (Apocalipsa 14:9, BIC).

ASCUNZIȘ PENTRU ZIUA DE SABAT

Unsprezece oameni s-au adunat pe malul ascuns al unui râu din Europa de Sud. În acea vreme, adventiștii de ziua a șaptea din această țară erau amenințați. O gloată auzise despre botez și îi atacase pe membrii proaspăt botezați. Din păcate, mama a doi copii a fost ucisă de acea mulțime.

Cei doi copii ai femeii erau Alex, de zece ani, și Maria, de opt ani. Câteva dintre rudele lor le-au găsit copiilor o familie adoptivă.

În primul Sabat în noua lor casă, după micul dejun, Alex și Maria au ieșit afară și s-au ascuns după o șură mare de fân ca să studieze lecțiunea și să citească din Biblie. Când s-au întors, bărbatul la care stăteau i-a bătut.

Sabatul următor au mers într-o pădure din apropiere. Din nou, când s-au întors acasă, tatăl vitreg i-a bătut.

În cel de-al treilea Sabat, părinții vitregi i-au oprit pe cei doi copii să mai meargă la pădure. Dar exact când acel bărbat îi lovea pe Alex și pe Maria, au ajuns niște vecini. Mai târziu au raportat autorităților ceea ce văzuseră. Părinții vitregi au fost arestați.

Când a venit momentul în care părinții vitregi să fie pedepsiți, judecătorul a zis cu asprime: „Veți fi și voi bătuți la fel cum i-ați bătut pe acești copii!”

Deodată, Alex s-a ridicat și a zis: „Vă rog, domnule judecător, nu puneți să-i bată. Este adevărat că ne-au bătut pe mine și pe sora mea pentru că am păzit Sabatul, dar doare să fii lovit... știm asta. Noul Testament ne spune să ne iubim dușmanii și să ne rugăm pentru ei.”

Inima judecătorului a fost înmuiată. Nu a pus pe nimeni să-i bată pe părinți, dar le-a cerut să semneze o petiție prin care declarau că nu-i vor mai necăji niciodată pe copii cu privire la credința lor.

Nu după mult timp, tatăl vitreg a acceptat să facă studii biblice cu niște frați adventiști din împrejurimi și a fost botezat. Nimeni nu a fost mai bucuros ca Alex și Maria pentru schimbarea din viața lui.*

* Adaptată după Barbara Westphal, „Nu-l bateți, vă rog!” Guide, 1 septembrie 1965.

GÂNDEȘTE-TE

- Cum te simți la gândul că ai putea fi pedepsit pentru ceea ce crezi?
- Poți să dai exemple de câteva relatări biblice în care oamenii sunt pedepsiți pentru credința lor?

IDEEA RUGĂCIUNII DE AZI:

Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru că avem așa de multe exemple de oameni care și-au respectat credința, indiferent de prețul pe care au fost nevoiți să-l plătească. Cere-I curajul de a face la fel.

Dragostea lui Dumnezeu îvinge

**„Va bea vinul mâinii lui Dumnezeu”
(Apocalipsa 14:10, BIC).**

BĂUTURA OTRĂVITOARE

Eustorgio, un fermier peruvian, îi ura pe adventiști mai mult ca orice. În seara aceasta, și-a făcut un plan să-i invite pe adventiști la cină, dar nu pentru a se bucura de mâncare. Nu, în seara aceasta avea de gând să-i otrăvească pe oaspeții săi.

„Ce bine miroase!” a spus fratele adventist când a intrat în căbănuța lui Eustorgio. „Mă bucur așa mult că m-ai invitat”, a continuat el. „Am să-ți spun așa de multe lucruri care s-au întâmplat de când L-am invitat pe Isus în viața mea.”

„Sună bine!” a mințit Eustorgio. „Ce-ar fi să-mi povestești în timp ce mâncăm?”

Cei doi bărbați s-au așezat să mănânce o mâncare simplă de orez și fasole. În fața fiecăruia era un pahar cu suc. Paharul fratelui adventist avea niște floricele desenate pe el, iar în el pusese și otravă.

Fratele adventist a plecat capul și l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru hrana din fața lui. Apoi a luat paharul cu suc și l-a golit dintr-o înghițitură. „Delicios!” a spus el. „Sucul de papaya este preferatul meu!”

„L-am pregătit special pentru tine”, a spus Eustorgio cu un zâmbet malefic. *În curând, adventistul se va lua cu mâinile de burtă și va muri!* și-a spus el.

Dar pe măsură ce minutele treceau fără să se întâmple nimic cu musafirul lui, Eustorgio se mișca nervos în scaunul lui. Au mai trecut două ore în care fratele adventist s-a bucurat de mâncare și a vorbit de dragostea lui Dumnezeu.

În cele din urmă, s-a ridicat să plece, dar nu înainte de a-l invita pe Eustorgio să participe alături de el la biserică în Sabatul următor. În timp ce fratele adventist se îndepărta, Eustorgio a căzut pe genunchi în cabana sa. Tremurând, se gândea: *Cum poate fi încă în viață acel om?! Este vreun fel de vrăjitor?! Sau... poate că tot ceea ce a spus despre Dumnezeu este adevărat!*

„Oh, Doamne, Dumnezeul celui om adventist...” a șoptit Eustorgio, „văd acum că ești adevărat și ai putere să salvezi. Te rog, salvează-mă și pe mine!”*

*Relatare adaptată după Juliana Marin, „Otravă binecuvântată”, *Guide*, 12 decembrie 2009.

GÂNDEȘTE-TE

- Dă exemplu de câteva minciuni spirituale pe care oamenii le cred.
- De ce crezi că este important să aibă loc judecata finală a lui Dumnezeu?

IDEEA RUGĂCIUNII DE AZI:

Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru că ți-a dat libertatea să-ți alegi credința. Roagă-L să te învețe despre dragostea Lui și despre modul cum această dragoste îndepărtează orice frică legată de judecata finală.

O parte care rămâne

„Poporul sfânt al lui Dumnezeu... trebuie să asculte de poruncile lui Dumnezeu și să țină credința în Isus” (Apocalipsa 14:12, BIC).

DOUĂ POVESTIRI. O SINGURĂ PROVOCARE

Urmărește cu atenție și observă ce au în comun următoarele două povestiri.

POVESTIREA 1

Mocheta din dormitorul Nadiei s-a învechit, iar părinții ei i-au spus că poate alege o culoare nouă. „O, îmi place aceea!” a zis ea, arătând spre un sul cu mochetă roz. Mama și tata au căzut de acord.

GÂNDEȘTE-TE

- Poți să dai și alte exemple de oameni sau popoare care au fost o rămășiță? Pont: Acest grup a refuzat să se plece și să se închine în fața unei statui uriașe făcute din aur.
- Ce responsabilități ne revin odată cu apartenența la biserica rămășiței lui Dumnezeu?

IDEEA RUGĂCIUNII DE AZI:

Roagă-L pe Dumnezeu să-ți arate clar cine este poporul rămășiței. Roagă-L să-ți dea curajul să-L urmezi mereu pe Isus și să respecti Cele Zece Porunci. Randy Fishell a lucrat ca redactor la revista *Guide*. În prezent scrie și ilustrează pentru bine cunoscuta serie de cărți pentru copii „Tucker Barnes & Prietenii”.

Vanzătorul a spus: „Este o alegere populară. De fapt, acest sul mic este tot ce a mai rămas dintr-un sul mult mai mare. Vestea bună este că vi-l pot vinde cu reducere!”

POVESTIREA 2

Ilie fugea de Izabela, o împărăteasă rea. Epuizat, a intrat într-o peșteră să petreacă acolo noaptea. Se simțea așa de singur!

Deodată, a auzit un glas! „Ilie! De ce ești aici?” Dumnezeu Însuși vorbea cu el!

„Doamne, Dumnezeul oștilor cerești”, a răspuns Ilie, „Te-am slujit dintotdeauna cât am putut de bine. Dar poporul lui Israel a încălcat legământul cu Tine. Ți-au distrus altarele. Au ucis pe prorocii Tăi cu sabia. Sunt singurul profet în viață și acum încercă să mă omoare și pe mine.”

Dar Dumnezeu știa că Ilie nu este singura persoană care Îi slujea. El i-a spus lui Ilie: „Mai am în viață încă 7 000 de oameni în Israel. Aceștia nu și-au plecat niciodată genunchiul în fața lui Baal.”*

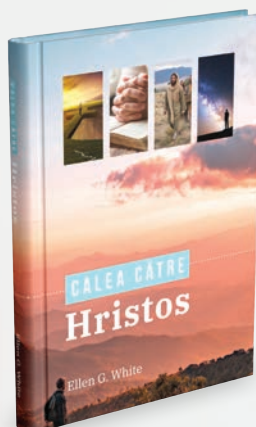
*Citatele sunt preluate din 1 Împărați 19:9-18, BIC.

SĂPTĂMÂNA MISIUNII PRIN CARTE

5 - 11 decembrie 2021

TRAGEDIA VEACURILOR
Ellen G. White

CALEA CĂTRE HRISOS
Ellen G. White

**TREI MESAJE PENTRU
O LUME CE FREAMĂTĂ**
Clifford Goldstein

ISUS ESTE TOTUL, PRIETENE
Alejandro Bullón

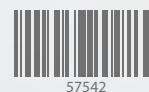
SĂNĂTATEA ȘI STAREA DE BINE
Mark Finley și Peter N. Landless (editori)

TALITA
David Edgren

AGENDA PENTRU FEMEI
Gianina Floricel și Liliana Dincă

57542

**7 titluri... 7 zile...
PREȚ PACHET: 77 lei**

PENTRU DETALII SUPLIMENTARE, ACCESAȚI:
www.viatisaninatate.ro/smc